

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש מושב שני

פרוטוקול מס' 407
מישיבת ועדת הכספים
יום שני, ד' בסיון התשפ"ד (10 ביוני 2024), שעה 10:00

סדר היום:

סקירת שר האוצר – בהשתתפות שר האוצר, מר בצלאל סמוטריץ'

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
ינון אזולאי
ולדימיר בליאק
אלי דלל
אימאן ח'טיב יאסין
אחמד טיבי
נעמה לזימי
סימון מושיאשוילי
משה סולומון
חמד עמאר
יצחק פינדרוס
אורית פרקש הכהן
נאור שירי
עאידה תומא סלימאן

חברי הכנסת:

דבי ביטון
ששון ששי גואטה
סימון דוידסון
משה טור פז
רון כץ
שלי טל מירון
יוסף עטאונה

מוזמנים:

שר האוצר בצלאל סמוטריץ'
ליאור דוד פורר – סגן בכיר לחשב הכללי, משרד האוצר
יוראי מצלאוי – סמנכ"ל משרד האוצר
יאיר שלם – מנכ"ל הסתדרות העובדים הלאומית
רועי כהן – נשיא לה"ב-ארגוני העצמאים והעסקים בישראל
אלי שלום סתוי – יו"ר התאחדות בעלי אולמות וגני אירועים
אירית טויטו – סמנכ"לית בכירה לטכנולוגיה, פורום ההייטק למען ישראל
קרן לוי – פורום ההייטק למען ישראל
נוגה בן פרז – פיתוח עסקי ופרויקטים בענף התיירות
אורן פסטרנק – תחום ההפקות, מייסד מחאת הריבון
בועז גור – מנהל המחלקה הציבורית, פורום ארלוזורוב

אורן בוטא	—	יו"ר תנועת העצמאים
אורית כסלו קפון	—	מנכ"לית דע-לי חינוך
שמעון אור	—	משפחות החטופים, פורום תקווה
חן אביגדורי	—	משפחות החטופים
ענבל צח	—	משפחות החטופים
עינב צנגאוקר	—	משפחות החטופים
אילנה גריצווסקי	—	משפחות החטופים
יזהר ליפשיץ	—	משפחות החטופים
גיל דיקמן	—	משפחות החטופים
יוסף אבי יאיר אנגל	—	משפחות החטופים
שלומית קלמנזון	—	פורום הגבורה
מירית הופמן	—	אימהות הלוחמים
יהודה כהן	—	אבא של חייל

ייעוץ משפטי:

שלומית ארליך

מנהל הוועדה:

טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:

סמדר לביא, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

סקירת שר האוצר – בהשתתפות שר האוצר, מר בצלאל סמוטריץ'היו"ר משה גפני:

בוקר טוב. אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הכספים. נוגה בן פרז.

נוגה בן פרז:

אני רוצה לדבר בישיבה.

היו"ר משה גפני:

הישיבה התחילה.

נוגה בן פרז:

לא, בישיבה כששר האוצר יהיה.

היו"ר משה גפני:

אני לא יודע אם שר האוצר יגיע או לא יגיע.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

שר האוצר מגיע או לא מגיע?

נאור שירי (יש עתיד):

הוא אמור להגיע.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זה לא ידוע? זה לוט בערפל?

נאור שירי (יש עתיד):

זה כמו הורדת האשראי.

גיל דיקמן:

בשבוע שעבר בן גביר ברח מאיתנו, עכשיו סמוטריץ' מגיע, אני מקווה.

ענבל צח:

אנחנו אולי לא חשובים מספיק בשביל שהאדון ישמע אותנו?

היו"ר משה גפני:

אני לא אמרתי.

נאור שירי (יש עתיד):

השאלה אם זה נוהל שהוא מחכה שיתפנו ואז הוא מגיע.

היו"ר משה גפני:

אני לא יודע.

נאור שירי (יש עתיד):

אז בוא נדבר איתו, יש טלפון, גם אם כשר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אנשים הגיעו בשביל שר האוצר. המשפחות של החטופים הגיעו בשביל שר האוצר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אנשים הגיעו לסקירה עם שר האוצר.

משה טור פז (יש עתיד):

השאלה איפה בצלאל. בצלאל נעלם.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

הישיבה ב-10:00 בבוקר, עכשיו 10:10. שר האוצר היה צריך להיות כאן ב-10:00.

היו"ר משה גפני:

נוגה, את רוצה?

נוגה בן פרוז:

אני רוצה שהאוצר ישמע אותי.

היו"ר משה גפני:

בסדר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אדוני היושב ראש, מה זה התרגיל הזה?

היו"ר משה גפני:

שמעון אור.

גיל דיקמן:

אנחנו יכולים לחכות. הזמן אוזל, אבל אם שר האוצר לא כאן –

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אל תדברו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

שם הישיבה היא סקירת שר האוצר, איפה שר האוצר?

נאור שירי (יש עתיד):

בינתיים אפשר לדבר על משק הביצים בשתולה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הוא הלך לעשות הגהות אחרונות על חוק הגיוס? על חוק ההשתמטות שהוא יעביר היום בערב?

ששון ששי גואטה (הליכוד):

בקשר לביצים יש לי כמה דברים. אני חייב לספר לך שבנושא ענף ההטלה - - -

היו"ר משה גפני:

אני מבקש להפסיק. שמעון אור.

ענבל צח:

הסרטון לא משודר פה?

היו"ר משה גפני:

אני לא יודע, אין לי מושג.

נאור שירי (יש עתיד):

כן, אפשר לצפות. אבל אולי שווה לחכות לשר האוצר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אדוני היושב ראש, מתי שר האוצר מגיע?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

שם הישיבה זה סקירת שר האוצר, איפה שר האוצר?

היו"ר משה גפני:

אני מנהל את הישיבה עכשיו ותנו לי לנהל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה מנהל את הישיבה על מה? מופיע בסדר היום סקירה של שר האוצר, אני לא מכיר משהו אחר.

היו"ר משה גפני:

הוא יגיע.

נאור שירי (יש עתיד):

מה זה יגיע? מה משיח? מה זה יגיע? בוא נרים לו טלפון, נוודא איפה הוא.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אם הוא לא מגיע בואו נתפזר.

נעמה לזימי (העבודה):

לא הבנתי מה כן אתה רוצה שנעשה, גפני.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה לא חושב שזה מגוחך?

נעמה לזימי (העבודה):

לא הבנתי, מה כן לעשות? על מה הדיון?

דבי ביטון (יש עתיד):

נאור, אולי תתקשר בספיקר, נבין מה קורה.

נעמה לזימי (העבודה):

יו"ר הוועדה, סקירת שר האוצר, אז על מה הדיון?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אין שר האוצר, הסקירה מבוטלת? אתה יכול לתת לנו תשובה?

נעמה לזימי (העבודה):

אני שואלת אותך על מה הדיון. מה קורה עכשיו?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

מתי מגיע שר האוצר?

היו"ר משה גפני:

לא קיבלתם רשות דיבור.

נאור שירי (יש עתיד):

הוא לא עונה.

היו"ר משה גפני:

נאור, אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

נאור שירי (יש עתיד):

רק אני היחידי שמתקשר אליו.

היו"ר משה גפני:

שמעון אור, בבקשה.

נאור שירי (יש עתיד):

הוא לא עונה לי ולא בפעם הראשונה אגב.

רועי כהן:

גם לנו במגזר העסקי הוא לא עונה, שלושה חודשים ב - - -

נעמה לזימי (העבודה):

הוא לא עונה לך, הוא לא עונה לצפון, הוא לא עונה למוקדי התיירות.

רועי כהן:

מתי יתכנס הקבינט החברתי כלכלי? מתי? צריך לשאול את השר. איפה הוא נמצא? הוא רוצה להיות שר המלחמה או שר האוצר?

(הקרנת סרטון).

נאור שירי (יש עתיד):

אפשר רצינות שנייה?

היו"ר משה גפני:

לא, לא קיבלת רשות דיבור.

נאור שירי (יש עתיד):

לכן אמרתי אם אפשר, היה סימן שאלה בסוף.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני מבקש רשות הדיבור.

היו"ר משה גפני:

אני אתן לך כשאני אחליט. שמעון אור.

שמעון אור:

אני דוד של אבינתן אור שנחטף יחד עם נועה ארגמני. אני הייתי רוצה שאנחנו בוועדות נשמור על האחדות שלנו, משפחות החטופים ביחד. גם אם אנחנו אומרים דברים שהם לא תואמים מבחינת איך שאנחנו חושבים שצריך להתנהג הלאה המטרה שלנו היא אותה מטרה ומתוך היכרות אישית שלי את המשפחות שגם חושבות הפוך ממני ומפורום תקווה, שאני חלק ממנו, אני יודע שכולם מדברים מתוך הדם שלהם, הם באמת חושבים ואנחנו כולנו חושבים איך להביא את החטופים הביתה.

אנחנו חייבים לשמור על האחדות הזאת כי האחדות הזאת זה מה שיגרום לנו אחרי כן להצליח. קודם כל אנחנו מאוד התרגשנו במשפחה לראות את נועה ארגמני ואת שאר החטופים. נועה ארגמני, מכיוון שהיא חברה אמיצה של אבינתן תקופה מאוד מאוד ארוכה, הם נחטפו ביחד, הם הופרדו מיד כשנכנסו לעזה, אנשים שראו את נועה ארגמני לא ראו את אבינתן יחד איתה, אנחנו לא יודעים מה קורה עם אבינתן, אבל אנחנו בטוחים שהוא שמח שהיא יצאה החוצה, כי אנחנו גם יודעים שהוא ליווה אותה פנימה אף על פי שהיה נראה שהוא יכול לצאת החוצה כדי שהיא לא תישאר לבד. אז על זה אנחנו שמחים.

מה עושים הלאה? איך מתקדמים הלאה? אנחנו לא משלים את עצמנו שמבצעים צבאיים הם הדרך להוציא את כל החטופים, זה מספר גדול מדי, אבל מבצעים צבאיים הם אמצעי כדי ליצור מציאות חדשה ביחס לעזה. מה שאני מתכוון לומר, זה אומר למנף את המבצעים הצבאיים האלה כדי להודיע בצורה מפורשת שלחמאס לא הולך להיות משילות ביום שאחרי. את הדבר הזה צריך לבצע, כן, גם באמצעים צבאיים, אבל צריכה להיות אסטרטגיה, אסטרטגיה שלוקחת אחריות על עזה בצורה מלאה. כדי להחזיר את החטופים אנחנו נצטרך לא מעט זמן, גם בשביל החיים וגם בשביל המתים, להביא אותם לקבורה צריך למצוא אותם. העזתים צריכים להבין שאין חמאס ביום שאחרי.

אנחנו לא מאמינים בהיתכנות של עסקה, לא מכיוון שאנחנו לא מעוניינים בעסקה, מכיוון שהחמאס לא מעוניין בעסקה, הוא מעוניין לראות אותנו רבים, הוא מעוניין לראות אותנו שורטים אחד את השני והוא ישאיר את החטופים אצלו. הוא יוציא החוצה מספר זעום של חטופים, הוא יעביר את הפלסטינים שבעזה מדרום לצפון, יאפשר להם בהסכם הזה לעבור מדרום לצפון, יותר ממיליון עזתים,

יקבע את ההימצאות שלו בעזה ואז כבר לא יצטרך להחזיר אף חטוף כי המשילות שלו תהיה מלאה ואז הוא יתחיל לשחק בנו כמו שזאב משחק עם ארנב לפני שהוא טורף אותו, ככה הוא יעשה.

אנחנו צריכים להבין, זה האסלאם שעומד למולנו. אנחנו משתוקקים לעסקה, היא לא תהיה, אבל מה כן יכול להיות? אם אנחנו נפורר את המשילות של החמאס, נודיע על לקיחת אחריות על עזה במשך שנה לפחות כדי שנוכל להחזיר את החיים ואת המתים. כל מי שמחזיק בחטופים, אם זה רופא ואם זה כתב אל-ג'זירה, ואם זה סתם אחד שמצא ראש של איזה שהוא חטוף, כמו אדיר טהר, שסתם מישהו לקח את הראש שלו ושם בתוך מקרר של גלידה כדי לקבל איזה 10,000 דולר והיה צריך מבצע כדי להחזיר את הראש הזה. כשהם יראו שאין למה להחזיק את החטופים אנחנו נקבל אותם על ידי שיתופי פעולה, על ידי כניסה של שב"כ וצה"ל אל תוך עזה, הוצאה של אנשים החוצה והבאה שלהם אל מקומות המסתור והוצאה של כולם החוצה.

אנחנו לא משלים את עצמנו שנוכל לקבל משהו בכלל מהחמאס רק על ידי הכוח שלנו. יסלח לי גנץ, כשהוא יושב ומודיע בריש גלי ואומר ששנים ייקח לנו כדי לחסל את החמאס, מאיפה הרפיסות הזאת? אמרו לנו שנים לא תוכלו להיכנס לעזה, יכסחו את כולכם, לא לפילדלפי, יכסחו את כולכם, רפיח, יכסחו את כולכם, ושום דבר מבשורות האויב האלה לא קרו. וכשהוא יוצא מהממשלה הוא נותן לחמאס פרס.

אנחנו אומרים בצורה מפורשת, אנחנו סוגרים על החמאס כבר, סוגרים את המעגל הזה, לקחת משילות זה אומר שאנחנו אחראים על המקום ואז אנחנו נראה שהכול מתפורר. ואני שוב אומר לראש הממשלה, האחריות היא עליך, האחריות היא רק עליך שזה לא קורה, כי אתה מנסה לרצות, לרצות את השותפים שלך, לרצות את משפחות החטופים, לרצות את ארה"ב ואתה לא נוקט בדרך ברורה, אתה לא אומר לוקחים אחריות, לוקחים אחריות בלי שיאלצו אותנו ואז הכול יתחיל להתפורר. אתם תראו שהחמאס הזה הגדול הופך להיות לאנשים פזורים שנסים על נפשם ומנסים להציל את מה שאפשר להציל, את העור שלהם, ונקבל אותם. במקום זה אתה יושב ומרצה את כולם כמו פוליטיקאי דרגה ד'. ואנחנו קוראים לך, אם לא תתעשת ותיקח את האחריות ותודיע על לקיחת אחריות על המקום הזה שנקרא עזה והחזרת החטופים, כן, תודיע על בחירות בעוד שנה, ממה אתה מפחד?

(הקרנת הסרטון).

אני שמח לראות את נועה שוב פעם. אני פגשתי את אמא של נועה לפני חודש, אז היא הייתה צלולה, היום הבנתי שזה לא ככה, המשפחה שלי, גיסתי והילדים הולכים לפגוש את נועה כדי לשמוע ממנה, אבל אני רוצה את אבינתן ואת כל החטופים בחזרה הביתה.

עינב צנגאוקר:

בחיים, לא בארונות. כמה זמן נחכה? כמה זמן ייקח להחיל משילות על עזה?

שמעון אור:

אני אתמול ישבתי עם מירב כתף ליד כתף, זה היה בערוץ 14 בשעה 7:00 בבוקר. אנחנו חושבים הפוך אחד מהשני, אבל ישבתי כתף ליד כתף והיא אמרה עסקה ואני אמרתי משילות, אמרנו דברים הפוכים, אבל ישבנו כתף ליד כתף, וזה מה שצריך להיות.

אני סוגר את הדברים פה ואני אומר לראש הממשלה, תפסיק למרוח את הזמן. אם אתה החלטת שמיטוט החמאס יוצר את התהליך של החזרת החטופים אל תמרח שישה חודשים את הנושא הזה, תעשה את זה בצורה מלאה ותיישר עיניים מול המשפחות ותגיד להם: עסקה לא קורית כי אין, החמאס לא רוצה, אבל אני לוקח אחריות על המקום הזה ומביא את כל החטופים. זאת הדרך היחידה להביא אותם. כך אני חושב וכל אחד יחשוב את הדרך שלו וכולנו למטרה אחת.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. יוסף אנגל.

יוסף אבי יאיר אנגל:

אני מגיע הנה בעת האחרונה יותר פעמים מהרבה מאוד חברי כנסת. שמי יוסף אבי יאיר אנגל, חבר קיבוץ רמת רחל, דור שני לניצולי שואה, אב שכול לבני יאיר שנפל בעת שירותו בשיטת 13 והסבא של אופיר אנגל שהוחזר משבי החמאס לאחר שנחטף בעת שהיה אצל חברתו בקיבוץ בארי.

ענבל צח:

אני לא מבינה, אתם יושבים שם ומדברים, יושב פה בן משפחה של חטוף, תהיו בשקט, תקשיבו לו, תכבדו אותו. די כבר.

יוסף אבי יאיר אנגל:

248 ימים מהיום הנורא שפקד אותנו ב-7.10 על ידי הארגון הקיקיוני שנקרא חמאס ואשר טופח על ידי ראש הממשלה כנכס אסטרטגי, אשר זיהה את השסע שפוקד את המדינה ואיבוד הדרך של ממשלתה, חדר לקיבוצים והערים בעוטף, הגיע עד אופקים, כ-30 קילומטר מהגבול ללא הפרעה מבלי שיהיה צבא שיעצור את האירוע. שעות של גיהינום עברו התושבים התמימים, 1,300 נרצחו, נאנסו ונשרפו, חלק על ביתם, ו-240 נחטפו.

לאחר משא ומתן מייגע שוחררו כ-100 חטופים בסוף נובמבר, מאז הוחזרו במהלכים הרואיים של הצבא עוד כעשרה ועדיין היום, 248 ימים אחרי היום הנורא ההוא, נמצאים בשבי הארגון הקיקיוני 120 ישראלים חטופים שחלקם על פי המידע שפורסם כבר אינם בין החיים. כמה? איש אינו יודע. 120. כמה סמלי, על כל חבר כנסת – חטוף.

בשבת חזינו באירוע מרגש עד דמעות עם שחרורם של ארבעה חטופים, נועה, אלמוג, אנדרי ושלומי, לאחר מבצע הרואי שרק הצבא והימ"מ שלנו יודעים לבצע. שמחה גדולה לצד העצב הכבד על נפילתו של פקד ארנון זמורה שבגופו הגן על לוחמיו במבצע. אך עוד לא עברו כמה שעות והמסכים התמלאו בתמונתו של אבי הפשלה הגדולה מאז קום המדינה ולראשונה הוא בא לדבר ולברך את החטופים החוזרים.

ביבי, איפה היית כשאופיר הנכד שלי חזר? הראשונה שהגיעה לבקרו בבית החולים שניידר הייתה שגרירת הולנד בישראל. איפה היית כשנירה שרעבי קיבלה את ההודעה שיוסי בעלה ואבי שלוש בנותיה מבארי נהרג מאש כוחות צה"ל? להזכיר לך שלפני שבועיים קיבלו ארבע משפחות חטופים הודעה שבני משפחותיהם אינם עוד בחיים, חיים פרי, יורם מצגר, עמירם קופר ונדב פופלוול, איפה היית? כן, מה לעשות, הם היו חברי קיבוצים מהעוטף.

ההצגות שלך בשבת בתקשורת עוררו סלידה מכל מה שקורה לנו היום בארץ. רק להזכיר לכם, חברי הכנסת, שסיעת פועלי אגודת ישראל בשל חילול שבת שנגרם כאשר חלק משרי הממשלה לא הספיקו לחזור לביתם לפני כניסת השבת מטקס קבלת מטוסי האף-15 הראשונים של חיל האוויר הפילו את ממשלת רבין הראשונה.

חברי הכנסת, נבחרים העם, צאו החוצה מהמשכן הזה ולימדו את מצב רוחו של העם בכלל ושל 120 משפחות החטופים שעדיין שם בפרט. התרגשות גדולה, במרכאות כפולות ומכופלות, אחזה במשפחותה של נירה שרעבי שכבר שמונה חודשים חיה עם בנותיה במלון בים המלח ומשפחות מפונים אחרות כששמעו את אמירת השרה מירי רגב על טוב ליבה של הממשלה למשפחות המפונים שכבר שמונה חודשים מממנת את שהותם במלון. אף נציג מהקואליציה לא השמיע דבר ביקורת על דברי ההזיה האלה.

חברי הכנסת, איך אתם מצליחים לישון בלילה במציאות הזאת? איך מאפשרים לאותה ממשלה שגרמה את האסון הנורא הזה ופספסה עסקת חילופין טובה כבר בשבוע הראשון, כדברי עורך דין אורי סלונים, להמשיך לנהל את העניינים במדינה המוכה שלנו? האם אתם מבינים את המושג ניצחון מוחלט שמפזמים ראש הממשלה ואחדים משריו? האם הממשלה או גוף אחר מתוכה ישבו והגדירו את המושג ניצחון מוחלט? למה הכוונה? מה עם החזרת 120 החטופים שעדיין בגיהינום? איפה הם במשוואה?

משבוע לשבוע שאני מגיע לכאן המצב במדינה הולך ומחמיר, בכל ההיבטים, כלכלי, חברתי, אחדות העם, ביטחוני ויחס העולם למדינת ישראל. עד מתי? תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה. מירית הופמן.

מירית הופמן:

שלום, אני מאימהות הלוחמים, אימא ללוחם מילואים. כולנו התרגשנו בסוף השבוע כשראינו את המסירות של הלוחמים בחילוץ החטופים. בשבוע שעבר שמעתי ריאיון עם החייל הגיבור, רס"מ במילואים עודד הרוש, מפקד טנק שנמצא במילואים מנובמבר ויצא מרפיח לכמה שעות התרענונות. הוא מספר על הפער הבלתי נתפס בין מה שקורה בשטח בעזה לבין מה שמתווך בתקשורת הישראלית. מתחילת התמרון מספרים בעיקר שצה"ל מדשדש וצה"ל לא מתקדם ואילו עודד הרוש מספר שרק אצלו ביחידה הם מצאו חמישה פירים חוצים לתוך עזה, מצאו מתחת לעמדות מצריות משגרים לכיוון ישראל, פירקו שכונה שלמה שבה היו שבעה מחבלים שהם הרגו בחמש שעות בלבד ועוד הישגים מרשימים אחרים. וזה רק סיפור של חייל אחד, גיבורים כמוהו יש עוד אלפים.

הייתי רוצה שהתקשורת תדע להרים ללוחמים שלנו ולהישגים המדהימים שלהם, על הנחישות, על המקצועיות הבלתי מתפשרת של החיילים שלנו, על העוז, על הגבורה והאמונה שלהם בצדקת הדרך, בהשגת יעדי המלחמה שהם החזרת הביטחון למדינת ישראל לצד השמדת החמאס והחזרת כל החטופים הביתה. החיילים האלה, הילדים האלה של כולנו, הם גיבורים ובזכותם אנחנו יושבים פה בכנסת ומנהלים דיונים בחדרים ממוזגים ואל לנו אפילו לדקא לשכוח את זה.

צריך לדבר ולהוקיר ולברך ולהעצים את החיילים שלנו, הילדים הגיבורים האלה, יום יום. אתם יודעים למה? כי החיילים צריכים לשמוע את זה והעם צריך לשמוע את זה. חלק מההצלחה של החיילים שלנו בכלל במלחמה הוא המורל הגבוה של העם שמרים לחיילים שלו ובכך הוא מחזק ומדרבן אותם להמשיך ולהשיג את המטרות של המלחמה. מרגש לראות איך אירועים ציבוריים היום נפתחים בתפילה לשלום החטופים והלוחמים וראוי שכך יהיה גם בכנסת ובממשלה.

ולסיום, במבצע ארנון פעלו כוחות הביטחון בכל מיני יחידות כאשר מטרה אחת עליונה הייתה לגד עיניהם והיא להחזיר את החטופים ואת החיילים הגיבורים הביתה בשלום. ליבנו עם משפחת זמורה שאיבדה במבצע הזה את היקר מכל. בין היתר למדנו שהפלא ופלא, החטופים האלה מוחזקים בשבי על ידי משפחות עזתיות בלתי מעורבות. נועה הוחזקה על ידי כתב של אל-ג'זירה ואביו הרופא.

בנוסף לכך בזמן החילוץ עשרות אזרחים בלתי מעורבים עאלק הגיעו עם RPG ועם רובים דרוכים כדי לטרפד את החילוץ ולהרוג את החטופים ואת החיילים. אבל כאשר ברור מעבר לכל ספק שחיי חיילינו וחטופינו קודמים לאזרחי האויב ויש לחסל כל דבר וכל אדם שעומד כמכשול להצלחת המשימה אז מתבטאת ללא עוררין הגדלות של הצבא ויש לנו הצלחות. כי כמו שאנחנו אומרות מתחילת המלחמה, חיי חיילינו קודמים לחיי אוכלוסיית האויב. ככה פשוט, בלי התנצלויות.

ככה מתנהג צבא מוסרי, ככה מתנהג צבא ששומר, שנלחם למען ביטחון תושביה, תושבי מדינת ישראל. אנו, אימהות הלוחמים, מאחלות לחיילים הגיבורים שלנו שימשיכו ימשיכו עד לניצחון עם עוד הרבה משימות מוסריות כאלה, כי עם ישראל חי. תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. ענבל צח.

גיל דיקמן:

אדוני, האם שר האוצר מתכוון להגיע או שהוא ברח מאיתנו?

נאור שירי (יש עתיד):

הוא לא בבניין.

גיל דיקמן:

אמרו לנו שהוא אמור להגיע ב-30:10. האם הוא ברח ממשפחות החטופים?

נאור שירי (יש עתיד):

כן. כמו שהוא בורח מהמציאות.

גיל דיקמן:

ממשפחות השכול ומאימהות הלוחמים?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מן הראוי, המשפחות מחכות.

גיל דיקמן:

הנה, הוא לא ברח.

ענבל צח:

איזה יופי שבאת.

היו"ר משה גפני:

זה לא בסדר, אני מבקש.

נאור שירי (יש עתיד):

לא בסדר שמאחרים.

דבי ביטון (יש עתיד):

הוועדה הזו כמו ביצת קינדר, יש לנו גם הפתעות לפעמים.

ענבל צח:

אמרתי יופי שאדוני הגיע לשמוע אותי. אני בת דודה של טל שוהם. אדוני, בבקשה תסתכל עליו, זה טל שוהם. הוא המעניין פה, אבל דרך אגב אותי אתה לא מכיר כי המדינה לא מכירה אותי, אני רק בת דודה, בת דודה שנלחמת כבר שמונה חודשים ואתה לא מאשר שקל למעגל שני. אתה פה, אז אני אגיד לך, אני עובדת בלהחזיר את בן דוד שלי הביתה, אבל המדינה לא מכירה אותי וביטוח לאומי שקיבלתי, לא מעניין אותם שאני עובדת בלהחזיר את בן דוד שלי הביתה. אז רק שתדע.

במשך שמונה חודשים אני מנסה לפגוש אותך ואני מקבלת ברקסים מהעובדים שלך ומהעוזרים שלך, אז אני שמחה שאתה פה ואני שמחה שאתה שומע.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

מאיפה את בארץ?

ענבל צח:

אני מראשון, טל נחטף מבארי יחד עם אשתו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

טל אני יודע, ומה עשית לפני כן?

ענבל צח:

לא צריך בפורום הנכבד הזה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא, את אומרת שעזבת עבודה.

ענבל צח:

מה שעשיתי לפני כן אני כבר לא עושה עכשיו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אז את לא עובדת שמונה חודשים?

ענבל צח:

אני לא עובדת שמונה חודשים, אני עובדת בלהחזיר את בן דוד שלי הביתה, עבודת חיי, מפעל חיי כרגע. אבל שמונה חודשים שאני מנסה לפגוש אותך בשביל שתאשר את ההצעה של מעגל שני ושלישי כי מעגל ראשון לא יכול לבד. אבל זה לא משנה, אנחנו לא התכנסנו פה כולכם לשמוע עליי כי אני לא מעניינת. מעניין אותי לדעת מתי בן דוד שלי יחזור הביתה ומתי העסקה הזאת תיחתם וכמה זמן זה עוד ייקח וכמה עוד הותר לפרסום יהיה עד שזה ייקח.

אין לי כוח להיות בהלוויות יותר, אין לי כוח להיות בעוד הלוויות ובעוד ניחום אבלים. הייתי ביותר הלוויות בשבועיים האחרונים ממה שבן אדם הולך כל חייו, של חטופים וגם של חיילים. אנחנו דורשים שזה ייגמר, שתחתמו על העסקה הזאת ותחזירו אותם הביתה, כי לחיים של הבן דוד שלי אין מחיר, הוא לא חלב.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

איזה עסקה?

ענבל צח:

עסקת נתניהו, אתם הצעתם אותה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

איזה עסקה? יש עסקה כרגע שחמאס מוכן לקבל ואפשר לחתום?

קריאה:

קיבלנו תשובה סופית מהחמאס, אדוני?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא, אני שאלתי.

ענבל צח:

אני יודעת שאתם לא חתמתם על זה.

גיל דיקמן:

אדוני שר האוצר, אתה אמרת שלא תתמוך בעסקה ואמרת שזה בגלל עניין של מחיר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני באמת לא אתמוך, אני שואל, האם יש בכלל עסקה שיש על מה לדבר?

גיל דיקמן:

אתה אמרת שלא תתמוך בעסקה ולכן כנראה שיש עסקה. אני רוצה לדבר איתך על הסיבה, אתה ציינת המחיר.

היו"ר משה גפני :

אני מבקש לאפשר לה לסיים.

ענבל צח :

אז אני ממש ארצה לדעת האם לטל יש מחיר? לחלב, כשאני הולכת למכולת, יש מחיר, מה המחיר של טל? מה המחיר של מתן? מה המחיר של אורון שאול שכבר עשר שנים לא איתנו? אולי תגידו לי מה המחיר של עמירם קופר?

גיל דיקמן :

שהופקר.

ענבל צח :

שהופקר, קיבוצניק, שמאלן, לא ביביסט, לא ליכודניק.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

לא, אל תיקחו למקום הפוליטי.

ענבל צח :

מה המחיר שלו?

נעמה לזימי (העבודה) :

השר לביטחון לאומי אמר את זה אתמול לדוד של חטופה, אז אל תיקחו את זה אתם למקום הזה. כשהשר לביטחון לאומי אומר את זה לדוד של חטופה זה אתם שמביאים למקום הזה.

היו"ר משה גפני :

נעמה, אני מבקש לא להפוך את הנושא - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

נעמה, די עם המציאות.

נעמה לזימי (העבודה) :

אני מבקשת ממך שתגנה, אתה יכול לגנות את מה שאמר השר לביטחון לאומי, גפני?

מטי צרפתי הרכבי (יש עתיד) :

נעמה, ערוץ 14 הסביר לנו.

גיל דיקמן :

אנחנו פה עם תמונות של חטופים וזה תג המחיר. רצינו לשאול אותך באופן מאוד ברור מה המחיר של החיים שלהם? מה המחיר?

ענבל צח :

או של החזרתם הביתה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יש לי שאלה אליכם.

ענבל צח:

חייל שהופקר כמה שווה?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

ענבל, יש לי שאלה אליכם. אם אתם רוצים לבוא ולהטיח ציניות, דמגוגיה, ביביסט, לא ביביסט, אתם תטיחו, אני אקשיב, אני אכתוב מה שחשוב לדעתי ונסיים את הדיון. אם אתם רוצות ורוצים דיון אמיתי אני מוכן לכבד.

נאור שירי (יש עתיד):

אתה לא עונה להם שמונה חודשים.

נעמה לזימי (העבודה):

אז למה אתה מסרב לפגוש אותם?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני נפגש כל שבוע - - -

ענבל צח:

השר סמוטריץ', אני ביקשתי שמונה חודשים לפגוש אותך ואני קיבלתי תשובה שזה לא קורה אם בכלל ענו לי. לא מגיע לי לפגוש את אדוני שייתן לי שעה למה לא - - -

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יכול להיות שביקשת, אני לא מכיר.

נאור שירי (יש עתיד):

מה זה אתה לא מכיר?

היו"ר משה גפני:

רבותיי, ההתערבות הזאת לא במקום.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני נפגש עם הרבה מאוד משפחות.

היו"ר משה גפני:

באמת, אני לא מבין למה הוא משיב.

גיל דיקמן:

אתם מחליטים עם איזה משפחות להיפגש.

נאור שירי (יש עתיד):

מה זה למה הוא משיב?

היו"ר משה גפני :

נאור, אני מבקש להפסיק.

גיל דיקמן :

כבוד השר, לא הייתי אצלך במשרד.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

אנחנו נפגשנו, אולי בסיעה.

גיל דיקמן :

כבוד השר, אני תפסתי אותך מחוץ למסדרון, אתה ניסית לברוח אבל תפסתי אותך ושאלתי אותך למה אתה מתנגד לעסקה, אמרת לי בגלל המחיר. ככה אמרת לי, עכשיו אני שואל אותך, יש פה תג מחיר, מה המחיר של החיים שלה? זאת לא דמגוגיה, זה מה שאתה אמרת.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

אם תרצה אני אענה עוד רגע. אני רק שואל עוד פעם, אם אתם רוצים לצעוק ולהטיח, אני מכבד אתכם, אני לא אשיב, אבל אני לא אתנהל באופן הזה. אם אתם רוצים דיון, אז היושב ראש יקצוב כמה זמן, אתם יכולים לשאול, אני אענה, הכי ענייני, הכי מכובד. מי שמכיר אותי יודע שאני אדם ישיר מאוד, אני אגיד לכם את מה שאני חושב על השולחן בלי למצמץ. אבל להטיח ולצעוק, אני רואה מה שאתם עושים

סימון דוידסון (יש עתיד) :

אבל הם לא צועקים.

גיל דיקמן :

תודה על הביקורת, אנחנו נשמח לשמוע תשובות. מספיק ביקורת על משפחות חטופים, היו לנו שמונה חודשים של ביקורת על הסגנון, זה לא עניין של סגנון, אנחנו מחכים לתשובות.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה. אתם רוצים שניים-שלושה - - -

נעמה לזימי (העבודה) :

כן, הם לא בסדר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

קודם כל לצעוק זו הזכות שלהם. אתה גם איחרת 40 דקות אז תכבד אותם.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

אני מסכים - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

די עם השחצנות הזאת, די כבר. אם לא תסכים, מה? תקום ותלך?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

למה אתה מתנשא? אני לא מבין למה.

נעמה לזימי (העבודה):

היהירות הזאת מול משפחות חטופים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זה בלתי נסבל הדבר הזה. אל תתנשא עליהם, תכבד אותם. גם איחרת וגם אתה מטיף להם, מה זה הדבר הזה?

היו"ר משה גפני:

ולדימיר.

נעמה לזימי (העבודה):

תגיד, יו"ר הוועדה, אין לך מה לומר על שר אוצר שמסרב לפגוש את המשפחות?

דבי ביטון (יש עתיד):

ותמיד תיכנס לנעליהם ותזכור שאם זה היה חלילה ילד שלך אני מניחה שהיית יושב בצד הנכון.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש לדעת, אם אתם רוצים שניים-שלושה שישאלו שאלות והשר מוכן להשיב, בבקשה. אם לא, אז - - -

ענבל צח:

שאלנו שאלה אחת.

נאור שירי (יש עתיד):

הם שאלו אותו. קודם כל הוא מתנגד לעסקה כשהוא אומר שאין עסקה. זה משהו שלוגית - - -

גיל דיקמן:

שאלנו שאלות וקיבלנו הטפות. אנחנו נשמח לתשובות.

היו"ר משה גפני:

נאור, למה אתה מתערב? אני מדבר איתם.

נאור שירי (יש עתיד):

לא להתערב? לצאת? אתה רוצה שכולנו נצא ואתם תדברו?

היו"ר משה גפני:

לא, לא לצאת, תשב ותשמע.

נעמה לזימי (העבודה):

למה להפריע להם במציאות מדומיינת?

היו"ר משה גפני:

אתם רוצים לשאול? בבקשה.

חן אביגדורי:

אדוני שר האוצר, מה המחיר של החטופים שנראה לך בתור שר אוצר? שים את תג המחיר.

היו"ר משה גפני:

מאה אחוז. שאלה ראשונה. יש עוד מישהו שרוצה לשאול את השר?

ענבל צח:

מתי אני יכולה לפגוש אותך? שואלת פה קבל עם ועולם.

היו"ר משה גפני:

שאלה שנייה. שאלה שלישית, יש עוד מישהו שרוצה לשאול את השר?

נעמה לזימי (העבודה):

ממש מכירה פומבית של שאלות.

גיל דיקמן:

נשמע את התשובות, אולי יהיו לנו שאלות המשך.

נאור שירי (יש עתיד):

מתי אתה מתפטר? אם אפשר.

עינב צנגאוקר:

אי אפשר לתמחר את הילד שלי - - -

היו"ר משה גפני:

אז הוא יענה.

עינב צנגאוקר:

בסדר, אנחנו נותנים לו, איזה עוד שאלות אתה רוצה?

היו"ר משה גפני:

אני לא רוצה, אני אמרתי - - -

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, אולי אל תעשה מכירה פומבית של שאלות, תן להם רגע לדבר עם מי שמתחמק לדבר איתם.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. יש עוד מישהו שרוצה לשאול את השר?

יזהר ליפשיץ :

שלום. אני רוצה לשאול, הרעיון הזה של לשים מחיר הוא בגלל שאחרי שמונה חודשים יש תחושה שהמחיר הכולל יורד והמחיר של המתים יורד עוד יותר, מאחר שלפני שישה חודשים אם היינו עושים עסקה המחיר על פי הנוסחה הזאת היה גבוה יותר, וכשקברנו עכשיו את אותם ארבעה מקיבוץ ניר עוז שהוזכרו - - -

ענבל צח :

לא קברנו, רק נפרדנו. לא קברנו כי הם לא בבית.

יזהר ליפשיץ :

נכון, הגופות עדיין שם. התחושה היא שאם יהיה לנו רק 20 חיים ומתוכם 100 מתים המחיר יורד והזמן מאפשר לנו יותר להתעלם. אז המילה מחיר היא לא רק צינית, היא גם משקפת את הזמן שעובר, שכשנלחמנו על אותו עמירם קופר, ששמו נאמר קודם, הוא היה חי עד חודש פברואר, ממייסדי קיבוץ ניר עוז, והיום הודיעו שעמירם קופר מת אז עשינו לו את השבעה וטקסים יפים, אבל המחיר שלו ירד? כי זה משקף שכל שנמשוך את הזמן וחסופים ימותו המחיר שנצטרך לשלם יורד, הלחץ להפסקת לחימה או להגיע לעסקה או הלחץ על הממשלה יורד ובעצם יש כאן ציניות על חשבון משפחת החטופים שרוצה את החטופים החיים כאן ועכשיו.

ענבל צח :

ולא רק את החיים.

יזהר ליפשיץ :

את כולם.

שמעון אור :

היושב ראש, להוסיף שאלה לשר האוצר. אם הממשלה חושבת שלא תיתכן עסקה עם החמאס כי החמאס לא מעוניין בעסקה מדוע הממשלה לא אומרת את הדברים בצורה ברורה וישירה אלא שולחת משלחות כשהיא יודעת שהמשלחות האלה לא יגיעו בכלל לשום עסקה? מדוע להשלוח את משפחות החטופים ולא להגיד את האמת וליצור את מה שכן צריך לעשות?

היו"ר משה גפני :

תודה רבה. אדוני השר, בבקשה. אגב אתה לא חייב.

נאור שירי (יש עתיד) :

מה זה לא חייב? מה זה הדבר הזה?

נעמה לזימי (העבודה) :

גפני, אני מקווה שאתה מרוצה מעצמך.

נאור שירי (יש עתיד) :

אין ניתוק כזה מהעולם. אוספים שאלות, מגבילים אותם בשאלות ואז אתה פותח ואומר - - -

נעמה לזימי (העבודה) :

גפני, אני רואה שאתה שפוט של הממשלה גם בסוגיות האלה, לא רק בוועדה.

היו"ר משה גפני :

עומד לי על הלשון מה להגיד.

נאור שירי (יש עתיד) :

להוציא אותי מהדיון.

יזהר ליפשיץ :

סליחה, אפשר לתת בבקשה לשר האוצר לענות למשפחות החטופים?

דבי ביטון (יש עתיד) :

זה ככה, כשלא שמים שכפ"ץ בצבא אז יש לו שכפ"ץ אנושי לאנשים מסוימים.

נעמה לזימי (העבודה) :

אולי גם ללשון אותו? אולי לא נעים לו? אולי לא פשוט לו לענות להם?

היו"ר משה גפני :

נעמה, אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

יזהר ליפשיץ :

אנחנו מבקשים לשמוע את תשובת שר האוצר ונא לא להפריע.

היו"ר משה גפני :

כן, בבקשה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

כמשפט של הקדמה, במסגרת חשבון הנפש שלי, של ה-7 באוקטובר והלאה, החלטתי שאני לא חוזר ל-6 באוקטובר, לא בתוכן ולא בסגנון.

משה טור פז (יש עתיד) :

אז איך אתה מביא חוק גיוס של 6 באוקטובר?

סימון דוידסון (יש עתיד) :

איזה צביעות.

נעמה לזימי (העבודה) :

האיש והגייזלייטינג.

יזהר ליפשיץ :

חבר'ה, תנו לו בבקשה לענות.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

לכן אני מוכן להיות שותף רק לשיח שהוא מכובד וענייני, גם אם הוא אגב נוקב וכולל מחלוקות עמוקות וקשות וברור לי שיש מחלוקות כאלה. הסוגיה שאתם מעלים עכשיו היא אחת מהקשות, הכואבות והמייסרות, אני חושב, כל אדם במדינת ישראל, אבל גם אותה צריך לדעת לנהל בצורה עניינית כדי שהיא

תועיל ולא חלילה תזיק ותפוג. אין מישהו שלא רוצה להחזיר את החטופים. יש לי את השם שלהם ליד המיטה ואני מתפלל עליהם כל לילה לפני השינה עם קריאת שמע, קם עם זה בבוקר והולך לישון עם זה בלילה.

קריאה:

העיקר מתפלל.

היו"ר משה גפני:

זה לא בסדר, תנו להשיב.

נעמה לזימי (העבודה):

דין כלכלה על דין תורה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

בכאב גדול, בתחושת אחריות כבדה מאוד - - -

קריאה:

אולי תסתמי?

ענבל צח:

מה זה אולי תסתמי? היא חברת כנסת, לא הבנתי. למה לא שולחים אותה לסדר גם כן?

ששון ששי גואטה (הליכוד):

את מקודם דיברת, גם הערת הערות וצעקת, מישהו העיר אותך לסדר?

ענבל צח:

אני אמרתי לחברת כנסת 'תסתמי'?

היו"ר משה גפני:

רבותי, אני מבקש להפסיק עם המילים האלה.

יזהר ליפשיץ:

בואו נירגע רגע, נשמע את מה שיש לו להגיד ונגיב.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני כמו יתר חבריי, אמרתי, עסוק בזה בכאב גדול, בתחושת אחריות כבדה ובאמת מתוך מחויבות עמוקה מאוד לעשות הרבה מאוד כדי להשיב את החטופים הביתה. שאלת המחיר, אפשר לשים אותה כאיזה טיקט בקמפיין ציני, אבל אני חושב שהיא אחת הדילמות הערכיות - - -

גיל דיקמן:

ציני? קראת לנו קמפיין ציני עכשיו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

כן.

גיל דיקמן:

מה ציני בזה שאנחנו נלחמים?

קריאה:

די לתקוף את ה - - -

גיל דיקמן:

תשתוק אתה. אל תגידו לי לשתוק. אני לא יודע מי אתה, אתה לא תגיד לנו לשתוק. לא לי ולא לאף אחד מהנוכחים פה.

נעמה לזימי (העבודה):

אתה לא תוציא אף אחד, נכון?

היו"ר משה גפני:

נעמה, אל תגידי לי מה לעשות.

נעמה לזימי (העבודה):

לא, הוא יגיד להם ציניים. הוא יגיד למשפחות.

גיל דיקמן:

אני אשמח שלא תכנה את משפחות החטופים קמפיין ציני.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אשמח שתכבד את מה שאני מבקש לומר גם אם אתה לא אוהב את זה. אני מכבד אותך, הקשבתי לך קשב רב.

גיל דיקמן:

לקרוא לנו קמפיין ציני זה לא לכבד אותנו, אדוני שר האוצר.

היו"ר משה גפני:

לא להפריע, תן לשר להשיב.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אתה רוצה עוד חמש דקות לדבר זה גם בסדר, אבל אם אני משיב אז אני משיב. אל תחלק לי ציונים.

נעמה לזימי (העבודה):

הבן שלו חטוף, הוא לא חצוף. אל תקרא לו חצוף. הבן שלו חטוף.

שלומית קלמנזון:

די, אף אחד לא חצוף פה. אתם לא נותנים דוגמה, חברי הכנסת. אתם לא נותנים דוגמה לאנשים פה. חברי הכנסת, אנחנו מעוניינים לשמוע את השר סמוטריץ', תודה רבה. כולנו פה ביחד מעוניינים לשמוע אותו.

נעמה לזימי (העבודה):

הוא אמר לאבא שהבן שלו חטוף שהוא חצוף.

היו"ר משה גפני:

נעמה, קצת כבוד. אנחנו כאן בוועדה במשך כל השבועות, כל הזמן, כשבאים קרובי חטופים, אנחנו לא בודקים קרובים מדרגה ראשונה או מדרגה שלישית, אנחנו מכבדים ומאפשרים לכולם לדבר ולומר את דברם. כן מסכימים, לא מסכימים, זכותם המלאה לומר וזה נאמר פה כל הזמן, לא מפסיקים אותם.

עכשיו יש פה תהליך שמגיע שר האוצר ואתם רוצים לדבר איתו, אבל אתם לא יכולים לא לאפשר לו לענות. אני לא ביקשתי ממנו, לא אמרתי לו לפני הדיון שהוא יצטרך להשיב, לא אמרתי לו את זה, הוא מוכן להשיב ואני מבקש לאפשר לו את זה ולשמור על הכבוד האחד של השני. ההתערבות באמצע והצעקות לא מוסיפים לאף אחד שום דבר, תאפשרו לו לענות בקצרה, אני רוצה לחזור לסדר היום. בבקשה, אדוני השר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

שאלת המחיר היא אחת הדילמות הערכיות, המוסריות והלאומיות הכי מורכבות ואני חושב שגם הכי מייסרות, אמיתית. נניח שסינוואר יבקש עבור כל חטוף חי שאפשר להחזיר בחיים הביתה לכם, שנמסור לו 20 מתושבי העוטף שהוא יוכל להרוג אותם. האם יש מחיר - - -

עינב צנגאוקר:

מה שאתה אומר זאת ציניות. מדינת ישראל לא הציעה תושבים מהעוטף בתמורה לחטופים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה עושה את זה בכוונה כאילו?

עינב צנגאוקר:

זו ציניות.

דבי ביטון (יש עתיד):

השר, יותר נמוך מהדוגמה הזאת כבר לא יכול להיות, באמת. זה ממש זלזול באינטליגנציה של המשפחות.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אפשר לנסות להשתיק דעה שלא אוהבים, זה לא מעלים את הדעה ואת הצורך להתמודד איתה. אנחנו שחררנו את סינוואר בעסקת שליט וקברנו עד היום 1,500 יהודים כי שחררנו אחד בעסקת שליט.

גיל דיקמן:

הטבח, שאמרת שלא קשור אליך, זה מה שקבר 1,500.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

שחררו לרצוח. אני לא מציע להתעלם מזה. כשסינוואר דורש עכשיו - - -

קריאה:

מה הקשר? רצית לענות לנו מה הקשר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

הנה אני עונה.

נאור שירי (יש עתיד):

אתה ראית את העסקה?

קריאה:

הצבא לא עמד וטבחו את כל ה – מה הקשר עכשיו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

כשסינוואר - - -

קריאה:

לא סינוואר, אנחנו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

כשסינוואר דורש כרגע לשחרר מאות - -

קריאה:

אנחנו, מה אנחנו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

- - ויותר מזה רוצחים עם דם על הידיים - -

קריאה:

לך יש דם על הידיים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

- - כדי לשחרר חטופים, חלילה הדבר הזה עלול להביא לרציחתם של הרבה מאוד יהודים.

קריאה:

הוא הביא, השר סמוטריץ'.

עינב צנגאוקר:

אתה מפקיר את הבן שלי - - - בוא תתחלף עם מתן - - -

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

וכשחמאס מבקש, מה זה מבקש? דורש את עצירת המלחמה כשהוא שורד בעזה זה אומר שהוא חוזר להתחמש, לחפור מנהרות - -

דבי ביטון (יש עתיד):

תגיד, 23 שנים בשדרות חוטפים, היית במלחמה אז?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

- - לבנות טילים והוא חוזר לאיים על אזרחי מדינת ישראל והרבה מאוד יהודים יכולים חלילה להירצח ב-7 באוקטובר הבא.

קריאה:

אם אתה תפקיר אותם שוב הם יירצחו.

עינב צנגאוקר:

איזה יופי, איזה פתרון.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

- - זאת הדילמה. והיא כואבת והיא קורעת.

דבי ביטון (יש עתיד):

אז מה המסר? שאתה מקריב אותם קורבן? מה המסר שאתה אומר למשפחות עכשיו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

המחויבות שלנו כהנהגה זה לשקול את השיקולים לא רק של כאן ועכשיו - -

דבי ביטון (יש עתיד):

20 שנה חמאס היה שם, 20 שנה לא עשיתם שום דבר, לפחות תעשו משהו מועיל עכשיו.

קריאה:

או שתביאו את הילדים שלכם. תוציאו את שלנו, תביאו את שלכם.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

- - אלא מה ההשלכות ארוכות הטווח של כל החלטה שלנו על ביטחונה של מדינת ישראל, על קיומה, על עתידו של העם היהודי ועל ביטחונם של יהודי כל העולם.

דבי ביטון (יש עתיד):

כמו שחיסלת את הפתח ככה אתם תחסלו את החמאס.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

עוד פעם, זו דילמה קשה.

אילנה גריצווסקי:

אתה היית מוכן לוותר עליו כמו שאתה מפקיר את החטופים?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא, חס וחלילה, אני לא מוותר על אף אחד - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אילנה חזרה מעזה כי חתמו על עסקה.

אילנה גריצווסקי:

אני שואלת מה יותר חשוב, אדון השר, וילה בגוש קטיף או חטופים? מה יותר חשוב בעיניך?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לוחמינו בשבת האחרונה לקחו סיכון אדיר באישור ובהנחיה שלנו כדי להחזיר הביתה חטופים.

דבי ביטון (יש עתיד):

לא, הם פשוט חיילים וחיילים יודעים מה קורה והגיע הזמן שתגייסו עוד חיילים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

ואנחנו נמשיך להתאמץ להפוך כל אבן כדי להחזיר חטופים, אנחנו לא נתאבד קולקטיבית. וזו הדילמה.

חן אביגדורי:

כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם ומלואו.

חן אביגדורי ועינב צנגאוקר וענבל צח:

כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם ומלואו. כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם ומלואו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אתם צודקים מאוד, אבל אני אלמד אתכם עוד הלכה אחת מאוד חשובה - - -

קריאה:

די, אל תלמד אותנו הלכות.

נאור שירי (יש עתיד):

תודה. אין שחצן כמוך בעולם. לא ראיתי יהירות כזו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אם שבו יהודי אחד ואמרו תמסרו לנו הרבה יהודים תמורת - - -

נעמה לזימי (העבודה):

תתבייש שאתה אומר להם את הדבר הזה, תתבייש.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

ההערכה שלי, אגב שהתממשה, מעסקת ג'יבריל, מעסקת שליט, משחרורי מחבלים - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אתה חושב שיש בך משהו יהודי כשאתה מתנהג ככה?

נאור שירי (יש עתיד):

אל תלמד אותנו על עסקת שליט, אתם עשיתם את העסקה הזו, אתה תלמד אותנו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

זו הדילמה וזה המחיר.

גיל דיקמן:

אתם הייתם, במשמרת שלכם, הוציאו אותם במשמרת שלכם.

נעמה לזימי (העבודה):

אתם שכחתם מה זה להיות יהודים.

קריאה:

אבל זו לא אחריותו, אני רק מזכירה - - -

נאור שירי (יש עתיד):

איך אתה יכול לשבת ככה ולשמוע?

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

דבי ביטון (יש עתיד):

23 שנים תוקפים את העוטף, לא ראיתי שיצאתם למלחמה. רציתם למוטט את הפתח, לא מוטטתם, אז מה כזה דחוף עכשיו? תחזירו אותם בחיים.

קריאה:

שאלו אותך מה המחיר, אתה עונה מה לא מחיר, אתה יכול לענות מה כן מחיר?

היו"ר משה גפני:

אבל למה להפריע באמצע?

דבי ביטון (יש עתיד):

כי אי אפשר עם הציניות הזו, זו חוצפה.

היו"ר משה גפני:

אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

דבי ביטון (יש עתיד):

זו חוצפה כי זה לא נוגע לו, כי זה לא הילד שלו וזה לא אבא שלו. וזה מקומם מה שהוא אומר להם, לפחות תחבק, תחשוב במוח ואל תגיד את זה.

היו"ר משה גפני:

אני קורא לך לסדר פעם שנייה.

דבי ביטון (יש עתיד):

כי זה מביך, שר במדינת ישראל אומר כאלה דברים. זה אומר שמחר הבת שלי, אני לא יכולה לסמוך עליכם.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

למה את צועקת?

נאור שירי (יש עתיד):

למה אתה שחצן?

דבי ביטון (יש עתיד):

אני צועקת כי זו חוצפה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

דברי בדרך ארץ.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

בוא אני אלמד אותך משהו, נכשלת? תתפטר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא נכשלתי.

נאור שירי (יש עתיד):

כשלאנשים יש רגשות הם צועקים.

נעמה לזימי (העבודה):

למה אתה רגוע? זאת השאלה.

קריאה:

זה לא אחריותו, מה זה קשור אליו? זה לא אחריותו הרי.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

זה מאוד נוח - - -

נאור שירי (יש עתיד):

למה היא צועקת? אולי כי היא גרה בעוטף או בשדרות - - -

היו"ר משה גפני:

ולדימיר, אני קורא לך לסדר פעם שנייה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

תלמד הלכה ב - - -

עינב צנגאוקר:

אנחנו קוראים את כולכם לסדר, לכו הביתה.

משה טור פז (יש עתיד):

בצלאל סמוטריץ' - - - בתמונות של הרוגים, זה מה שאתה - - - בהשבעה של בנט אתה החזקת במליאה תמונות של הרוגים - - -

נעמה לזימי (העבודה):

הזיחות הזאת, גפני.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

מכרתם את המדינה לתומכי טרור, זה פשע שלא יסולח לכם.

גיל דיקמן:

אתה הפקרת אותה לטרוריסטים. לא לתומכי טרור, לטרוריסטים, אתה הפקרת. אתה יכול כמה שאתה רוצה לומר שהטבח הוא לא אחריות שלך, אתה שר בממשלת ישראל, אתה שר במשרד הביטחון ועכשיו אתה מסרב למנוע את הרצח הבא.

נעמה לזימי (העבודה):

האיש והחמאס הוא נכס.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אנחנו נלחמים שמונה חודשים כדי להחזיר אותם.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה לא נלחם בכלום.

גיל דיקמן:

זה יכול להיות אחד החטופים שלנו ואתה מאשים אותנו בטבח הבא? תיקח אחריות. 120 חטופים, 120. אם אתה לא יכול להוציא אותם תחליפו 120 חברי כנסת ב-120 חטופים. אם אתה לא יכול להוציא אותם. שמונה חודשים הם יושבים שם.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, אני עושה הפסקה בדיון.

קריאה:

אפשר שאלה אחת? אני מבקש רק שאלה אחת לשאול. גם אני אבא של חטוף.

נאור שירי (יש עתיד):

אין, נגמר הדיון. סגרת את הדיון או מה?

קריאה:

זה אבא של חטוף, תן לו.

היו"ר משה גפני:

הפסקה.

נאור שירי (יש עתיד):

לא הבנתי, למה הפסקה?

סימון דוידסון (יש עתיד):

למה אתה עושה הפסקה? לשבת ולשמוע אותם לוקחים הפסקה?

קריאה:

למישהו קשה מדי? צריך הפסקה?

קריאה:

אפשר לקבל את התשובה על המחיר?

קריאה:

אתה יכול לשאול את השאלה, הנה הוא פה, הכול טוב, המשחק גנון הזה.

קריאה:

אותה שאלה, מה המחיר?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אתם רוצים להחזיר את החטופים או לא?

קריאה:

מה זאת אומרת אם אתם רוצים או לא? איזו מין שאלה זאת?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

הדבר הכי לא חכם שאפשר לעשות זה לצפות ממני להגיד לסינוואר פה בטלויזיה מה המחיר. חבר'ה, ברצינות, לא מצליח להבין אתכם. אני מבין את הכאב - - -

גיל דיקמן:

אז למה לא ענית על זה ככה? למה התחלת לקרוא לנו קמפיין ציני?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אמרתי מה לא ואני עומד מאחורי זה.

נאור שירי (יש עתיד):

כן, מה לא אתם יודעים לעשות עשר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני לא אסכן חיים של אזרחי ישראל, מאות ואלפים - -

גיל דיקמן:

אתה כבר מסכן חיים, אתה מסכן את החיים שלהם ושלו, אתה מסכן את החיים של הבן שלו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

- - בשחרור מחבלים עם דם על הידיים שיחזרו לרצוח. מה לעשות, אני אומר את האמת.

סימון דוידסון (יש עתיד):

בצלאל, בוא ננסה להיות פרקטיים.

דבי ביטון (יש עתיד):

אז תגיד את זה בריש גלי, שאתם מקריבים אותם למען - - -

גיל דיקמן:

אתה מסכן – אל תברח מזה, אל תברח מהאמת.

(הישיבה נפסקה בשעה 10:58 ונתחדשה בשעה 11:16).

היו"ר משה גפני:

אני מחדש את הישיבה. אדוני השר, אני מבקש אם אתה יכול לתת סקירה, בעיקר מה שמעניין אותנו, מה שאנחנו דנים בישיבות האחרונות זה ההחלטה של מה שהולך להיות ביישובים של תושבי הצפון - - -

שמעון אור:

סליחה, היושב ראש.

היו"ר משה גפני:

לא, אני מבקש.

שמעון אור:

הייתה שאלה שאנחנו שאלנו - - -

היו"ר משה גפני:

אחרי זה, בסוף הסקירה שלו, הוא ירצה לענות בסדר, זה לא – בבקשה, אדוני השר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

קודם כל אני מודה לוועדה גם על ההזמנה וגם על סדרת דיוני המעקב החשובה שאתם מקיימים כאן בוועדה בנוגע לצרכים השונים של התושבים באזורים השונים. אני אתחיל מהסוף. הרבה מאוד בעקבות הבקשות שלך, יושב הראש, ושל חברי הוועדה, אנחנו העברנו החלטת ממשלה בשבוע שעבר, עשינו את זה בישיבה חגיגית שהייתה לרגל יום ירושלים, שמעניקה ליישובים רבים בצפון שסמוכים לקו העימות, מה שנקרא מסלול הוצאות מזכות לחודשים ינואר עד אפריל בכל עסקי התיירות. זה כולל את צפת ועכו ונהריה, הרבה מאוד יישובים בכל האזורים האלה - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

איפה הדרוזים שהוצאתם אותם?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא הוצאנו, עוד רגע - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

חמישה יישובים דרוזים, הוצאתם אותם ועדיין לא הכנסתם אותם, לעומת שהם היו בחודש - - -

היו"ר משה גפני:

חמד, תן לו להתייחס לזה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כן, אבל אתה איתי בנושא הזה, אתה יודע שעדיין לא הכניסו אותם.

היו"ר משה גפני:

דיברתי איתו כמה פעמים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

קודם כל, חמד, מי שהכניס כמה וכמה יישובים דרוזיים בתחילת הדרך, ינוח ג'ת וכיסרא סמיע ובית ג'אן, זה אני, זה לא אתה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

הוצאת אותם. הכנסת אותם והוצאת אותם. אם אתה לא מעודכן, אנחנו קיימנו הרבה דיונים כאן על הנושא ועד עכשיו הם לא חזרו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יש לי בקשה, בוא ניתן לחמד עמאר עכשיו לעשות קצת פופוליזם כדי שיהיה לו סרטון.

נאור שירי (יש עתיד):

די, די, אתה חי מפופוליזם.

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

הצרכים של החברה הערבית זה פופוליזם.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. חמד, אנחנו לא נדלג על הדבר הזה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני סיימתי, יושב הראש, תודה.

נאור שירי (יש עתיד):

איזה פחדן.

היו"ר משה גפני:

לא, לא.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא, אני סיימתי.

נעמה לזימי (העבודה):

תקשיב, אין עליבות כזאת.

נאור שירי (יש עתיד):

מה תקשיב? מי רוצה לדבר איתך?

נעמה לזימי (העבודה):

אין עליבות כזאת. מפקיר את המדינה בעת הכי קשה.

נאור שירי (יש עתיד):

באמת, זה המדיניות שלך, מה זה סיימת?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אקשיב - - -

נעמה לזימי (העבודה):

לא עומד ביעדי הגירעון.

נאור שירי (יש עתיד):

זה התפקיד שלך, אתה לא עושה לנו טובה. זה מה שבחרו אותך, אתה לא עושה לנו טובה.

נעמה לזימי (העבודה):

לא מפצה כמו שצריך חבלי ארץ.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

תודה, לא באתי להתנצח, לא באתי לריב.

נעמה לזימי (העבודה):

אתה גם לא באת לעבוד.

יזהר ליפשיץ:

אפשר לתת לו לענות? אנחנו עוד מחכים, משפחות החטופים מחכות לתשובה, מבקשים שלא יפריעו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אקשיב, ארשום את כל השאלות, ועדת הכספים תקבל, אני מקווה מיד אחרי שבועות, תשובות בכתב מפורטות לכל השאלות שיעלו כאן חברי הכנסת. אין לי כוונה לדבר כאן אם לא נותנים לדבר.

יזהר ליפשיץ:

כבוד השר, אנחנו נדאג שלא יפריעו, השאלה לפני שעזבת הייתה לגבי המחיר, אנחנו מבקשים לקבל את התשובה שעוד לא קיבלנו לגבי המחיר. אנחנו מבקשים שאף אחד לא יפריע, לא מהחטופים, לא מכולם. אנחנו ממשיכים את מה שעוד היה לנו קודם.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אתה רוצה שהחברים ישאלו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

כן, אני באתי לשמוע.

היו"ר משה גפני:

אבל למה אתה לא יכול ל - - -

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

כי לא נותנים פה לדבר, אני מדבר איפה שיש תרבות דיון.

יזהר ליפשיץ:

הוא צודק מאה אחוז, אנחנו נשמור על תרבות דיבור.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני פה אשמע את כל שאלות חברי הכנסת והגורמים האחרים, ארשום את הכול, הוועדה תקבל תשובה רשמית כתובה מוסמכת לכל השאלות.

נאור שירי (יש עתיד):

מה זה? אין תפקיד לכנסת, הכנסת כבר לא רלוונטית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הדיון הוא סקירת שר אוצר.

נאור שירי (יש עתיד):

בוא נשלח לך שאלות בדואר, למה באת לפה?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני לא אדבר אם אי אפשר לדבר. אם חברי הכנסת באו לפופוליזם, כדי להוציא סרטונים אחר כך כל אחד לבייס שלו, שיעשו את זה בלעדיו, אני לא אהיה ניצב ב - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה שר אוצר של הבייס. אדוני, אתה מדבר על הבייס?

קריאה:

אבל אין נוהל שצריך לתת סקירה לוועדה?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

יוקר המחיה הוא לבייס?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא יתואר הדבר הזה, באמת.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

בעיית יוקר המחיה היא של הבייס? היא של כולנו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

חבריי חברי הכנסת, אני כאן עד 12, תשאלו את כל השאלות, מבטיח שתקבלו תשובות לכל השאלות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל התפקיד שלך גם לתת סקירה, לא?

היו"ר משה גפני:

אורית, בבקשה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תודה רבה. טוב - - -

נאור שירי (יש עתיד):

אורית, למה את משתפת עם זה פעולה?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

מי שרוצה לשמוע סקירה לא עוצר אחרי משפט אחד קצר שאני לא מצליח - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה מוציא את היישובים הדרוזים.

נאור שירי (יש עתיד):

קיבלת הערת ביניים, אוי אוי אוי, מה קרה? כולה הערת ביניים על היישובים הדרוזים.

נעמה לזימי (העבודה):

אורית, מישוה עושה לך טובה שהוא נותן לך לשאול שאלות?

נאור שירי (יש עתיד):

מסכן. בוא, משמר הכנסת, תתחילו לעזור.

היו"ר משה גפני:

נאור, אני קראתי לך כבר פעמיים.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, זה התאפס כי עשית הפסקה.

היו"ר משה גפני:

לא התאפס שום דבר.

נעמה לזימי (העבודה):

שמונה חודשים חמד מדבר על היישובים הדרוזים, אבל אם הוא שאל את שר האוצר שאלה, מה קרה?

היו"ר משה גפני:

נעמה, מספיק. תודה רבה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

איזה רגישות.

היו"ר משה גפני:

אורית, בבקשה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תודה רבה, אדוני היושב ראש, תודה רבה, שר האוצר. אני שוב דוחקת בך בכל זאת לומר את הדברים שהגעת להציג, סקירת שר אוצר. אני לא חושבת שיש תקדים בוועדה שהשר מגיע ובגלל תרבות דיבור הוא לא רוצה לדבר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אעביר לכם סקירה בכתב מפורטת.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אז לא היה צריך לקיים את הישיבה אם תעביר סקירה בכתב.

נאור שירי (יש עתיד):

זה פשוט מבזה את הכנסת.

נעמה לזימי (העבודה):

אני כבר יודעת מה יהיה, באחריות פיסקלית, שמרנות - - -

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

חברים יקרים, הייתי כאן חבר בוועדה, יש לי לדעתי ותק בוועדה הזאת יותר מכל אחד מכם, אין תקדים לזה - - -

נעמה לזימי (העבודה):

ועדיין אתה שר אוצר די גרוע. כל הוותק שלך ושר אוצר כמוך לא היה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

הייתי כאן גם בקואליציה וגם באופוזיציה, אין תקדים לשר אוצר שבא ולא מצליח להוציא משפט אחד מהפה בלי הפרעה. אני מכבד אתכם, אם תרצו תשובות אז תיתנו לדבר ויהיה כאן שיח אינטליגנטי. לא באתי להתנצח ולריב כשיש לנו אחים נלחמים וחטופים נלחמים ותתביישו לכם שככה מתנהל כאן השיח.

נאור שירי (יש עתיד):

תתבייש אתה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, אתה תתבייש.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני מוכן לבוא לכאן מתי שתרצו לשיח מכובד.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה תתבייש על כל מה שעשית למדינה הזאת. אתה לא תגיד לנו להתבייש.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

תהיו בריאים, אני מחויב לכנסת - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה לא מחויב לכלום אתה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

ולכן באתי ואני אקשיב לכל מה שתגידו ואני ארשום את הכול ותקבלו תשובות בכתב. כשתחליטו שאתם רוצים לנהל דיון מכובד - - -

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אורית, בבקשה.

נאור שירי (יש עתיד):

אבל איך אתה מסכים לזה?

היו"ר משה גפני:

ואם אני לא מסכים אז מה?

נאור שירי (יש עתיד):

לא, אז תוציא אותו מהוועדה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, אני שואל.

היו"ר משה גפני:

אבל זה שמפריעים זה מפריע.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

שאלתי אם אתה מסכים או לא מסכים להתנהלות הזאת.

היו"ר משה גפני:

בסדר, תודה רבה. אורית, בבקשה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אדוני היושב הראש ואדוני שר האוצר, ברשותך, יש לי כמה שאלות אליך ואני מבקשת שתתייחס אליהם עניינית, כי גם שאלות קשות וביקורת ראויות להתייחסות.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

חד משמעית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתה שבוע אחרי 7 באוקטובר יצאת באומץ, ב-15.10, והכרזת כלפי אזרחי ישראל, נכשלנו, אנחנו נשנה את סדרי העדיפויות, הודעת לאזרחי ישראל שצוות האוצר בהנחייתך, כל מה שהוא עושה יום ולילה זה בקיצוץ עלויות ומה שלא קשור לעלויות המלחמה לא יקרה. אנחנו יושבים כאן היום שמונה חודשים אחרי, אדוני יודע ביושר שאנחנו רחוקים מ-70% קיצוץ בכספים הקואליציוניים שדיברת עליהם, הגירעון מעמיק - - -

היו"ר משה גפני:

לא נמאס לדבר על זה?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

לא, לא נמאס. למה נמאס?

נעמה לזימי (העבודה):

לא נמאס מהמציאות?

היו"ר משה גפני:

בסדר, עם כל הכבוד, אנחנו מדברים על הצפון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

למה אתה מפריע?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תן לי להשלים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא מדברים על הצפון.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

זו סקירת שר אוצר.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אני יודע מה קרה עם הכספים הקואליציוניים.

נאור שירי (יש עתיד):

מה קרה?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מה קרה עם הכספים הקואליציוניים?

היו"ר משה גפני:

כאילו אתם לא יודעים.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, אני לא יודע. מה קרה?

היו"ר משה גפני:

בסדר, מאה אחוז.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אנחנו יודעים ש-10 מיליארד שקלים הלכו לכספים הקואליציוניים בעת מלחמה. זה מה שאנחנו יודעים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אנחנו שמונה חודשים אחרי, לא היה קרוב קיצוץ - - -

היו"ר משה גפני:

רק אם הייתי הולך לקואליציה איתכם הכול היה עובר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

די, די, די.

נעמה לזימי (העבודה):

לא, גפני, אנחנו לא היינו עוזרים לכם לחמוק ממיסים, אנחנו לא היינו עושים תרגילים של העלמות מס בישראל. זה שר האוצר ניסה לעשות מעשה לא חוקי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

די, גם בזזת וגם מתבכין.

היו"ר משה גפני:

אני לא מתבכין, הכול בסדר.

נעמה לזימי (העבודה):

לחמוק ממיסים של אי תשלום. זה אתה, זה אתם עושים. זה לא אנחנו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתם הרסתם את המדינה, אתם. תפסיקו להתבכין.

נעמה לזימי (העבודה):

זה הקומבינות שלכם על העלמות המס.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

סגן החשב הכללי וסמנכ"ל המשרד, אתם משוחררים לעבוד, חבל על זמנכם.

נעמה לזימי (העבודה) :

החשב הכללי לגמרי הסכים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

אני פה, אני אקח את השאלות, אנחנו נענה אחר כך.

היו"ר משה גפני :

משפחות שיהיו רעבות ללחם זה עלייך.

נעמה לזימי (העבודה) :

לא, זה עליך.

היו"ר משה גפני :

עלייך, הרשעות שלך.

נאור שירי (יש עתיד) :

איזה רשעות?

נעמה לזימי (העבודה) :

לא, אתם רוצים לכסות חובות משכר מורות.

ינון אזולאי (ש"ס) :

איזה חובות? על מה את מדברת? את יודעת על מה את מדברת? את לא יודעת בכלל על מה את מדברת.

נעמה לזימי (העבודה) :

אתם עושים את זה, אתם, זה הקומבינות שלכם. אל תפילו עלינו, תתנהלו תקין.

היו"ר משה גפני :

נעמה, אני קורא לך לסדר פעם שנייה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

אני חשבתי שכשלא יהיה את ה'אופק חדש' אז הכול יסתדר להם במדינה, אבל פתאום מחפשים עוד דברים.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה. בבקשה, אורית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הגירעון מעמיק, התבשרנו שהוא כבר עבר את ה-7% בשונה מהתחזית, יוקר המחיה משתולל, כבר אין מילים להשתוללות ולהפקרות של כל החברות הגדולות במשק שפשוט אין בעל בית. הקמתם קבינט ליוקר המחיה, אפס תוצאות, כישלון, ציון ענק נכשל בנושא הזה של אזרחי ישראל המשרתים שמשלמים מיסים, שכורעים תחת הנטל בעומס נפשי כל כך גדול עם השתוללות מחירים מטורפת.

חקיקת תקציב המלחמה, אדוני השר, אני לא יודעת אם אתה יודע, אבל היא לא הושלמה בוועדה הזו. יש לך פער של כמעט 6 מיליארד שקלים שאנחנו הצגנו לחברות הדירוג שלא הושלם בוועדת הכספים הזו ולא בגללנו.

דירוג האשראי של מדינת ישראל ירד ומבחינתנו, אנחנו מסתכלים על הכלכלה בדאגה גדולה, אנחנו לפני נפילה חופשית בכל הפרמטרים, ובמציאות כזו אני רוצה לשאול אותך, שר האוצר, איך יכול להיות שאתה מתעסק בשבוע האחרון בשני נושאים שאני לא יכולה להכיל אותם? היום בחצות אתה תיתן יד להצבעה על חוק הגיוס שינציח באמצע מלחמה - -

נעמה לזימי (העבודה):

חוק השתמטות.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

- - אי גיוס ושיתוף ושוויון בנטל של המגזר החרדי. אין בו שום שינוי ושום בשורה.

היו"ר משה גפני:

זה חוק שאתם הבאתם אותו.

נעמה לזימי (העבודה):

המציאות השתנתה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

יש מסמך של אגף התקציבים - - -

היו"ר משה גפני:

אני הצבעתי נגד.

נאור שירי (יש עתיד):

אז מה תצביע היום?

היו"ר משה גפני:

מה שאני ארצה.

נאור שירי (יש עתיד):

אז למה אתה אומר לה את זה?

היו"ר משה גפני:

לא שואל אותך מה לעשות.

חן אביגדורי :

אדוני היושב ראש, אני מבין שסיימנו את עניין החטופים?

היו"ר משה גפני :

אתם הבאתם אותו.

נאור שירי (יש עתיד) :

מה אתם הבנתם? העולם השתנה ב-7 באוקטובר, אתה לא מבין את זה?

נעמה לזימי (העבודה) :

אתם ממש חוזרים ל-6 באוקטובר.

נאור שירי (יש עתיד) :

אתה כנראה לא שמעת את זה חזק מדי.

נעמה לזימי (העבודה) :

למה ככה? למה שר האוצר חוזר ל-6 באוקטובר?

נאור שירי (יש עתיד) :

הרי שר האוצר אמר, אני לא מוכן לחזור ל-6 באוקטובר. כשהם שרפו את המדינה פה שנה, זה היה בסדר.

היו"ר משה גפני :

אתם צבועים שלא - - -

נאור שירי (יש עתיד) :

אתה לימדת אותנו מה זה צביעות. אתה בית ספר לצביעות.

נעמה לזימי (העבודה) :

לא, אתם מנותקים. אתם מעבירים חוק השתמטות בזמן מלחמה, אתם הבעיה.

נאור שירי (יש עתיד) :

זה שהסתובב פה עם תמונות של נרצחים במליאה, עכשיו הוא נהיה חנה בבלי, פותח בית ספר לנימוסים והליכות.

היו"ר משה גפני :

אתם פשוט רוצים להפיל את הממשלה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

כן, אנחנו רוצים להפיל את הממשלה. אנחנו רוצים להפיל את הממשלה כי הממשלה כושלת. אתם הרסתם את המדינה.

נאור שירי (יש עתיד) :

ברור, איך אתה לא רוצה להפיל את הממשלה? זה ההזיה פה. אתם חיים פה בכלל?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

ואנחנו גם נפיל אתכם, איך אתה?

היו"ר משה גפני:

אני הצבעתי נגד.

נעמה לזימי (העבודה):

חוק השתמטות בזמן מלחמה.

חן אביגדורי:

אדוני היושב ראש, סליחה רגע מכל חברי הכנסת, אני רק רוצה לדעת, כי הזמן שלי גם יקר לי, האם יתקיים פה דיון? האם נשמע את תשובת שר האוצר למה ששאלנו? כי אם לא, פשוט תשחרר אותנו. אני מחכה לתשובת שר האוצר בנושא המחיר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אין לי מה להשיב מעבר למה שכבר השבתי.

חן אביגדורי:

תודה רבה, אדוני.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני רק מבקשת לסיים, היושב ראש.

חן אביגדורי:

אז אנחנו נשאיר לכם את העניינים שלכם, בהצלחה לכולכם.

שמעון אור:

סליחה, השר סמוטריץ', שתי שאלות ששאלנו מקודם, שאלה אחת הייתה, השר, לגבי התמיכה במעגל שני. אני מבקש אם תוכל להעביר את זה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

רשמתי את זה.

שמעון אור:

לגבי הנקודה הראשונה ששאלתי, אנשים רוצים אלטרנטיבה. אני לא רוצה להתעמת, אני שואל את השאלה באמת ברצינות, אם הממשלה חושבת שעסקה לא תיתכן, כי המחיר גבוה או כי הם לא רוצים עסקה, מדוע אנחנו לא מקבלים עצימות? מה שכן צריך לעשות, כלומר לא למרוח את הזמן כמו שהוא נמרח עכשיו חמישה-שישה חודשים אלא ליצור מצב של לקיחת אחריות על עזה והבאת החטופים בידיים שלנו.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

שמעון אור:

רק שנייה, אני לא מתפרץ. אבל לא להשאיר את המצב לא פה ולא שם, שזה מתסכל, לא רק את משפחות החטופים אלא את כל אזרחי מדינת ישראל.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אני מבקש, אדוני השר, תשמע את חברי הכנסת לגבי הנושא הכלכלי.

שמעון אור:

למה שהוא לא יענה?

היו"ר משה גפני:

דקה, עם כל הכבוד. לקראת הסיום שלך, לפני שאתה יוצא אני מבקש שתענה על השאלות של משפחות החטופים שלא ענית. חלק ענית. בבקשה, אורית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אז אחרי שדיברתי על הנפילה החופשית בכל ה - - -

נאור שירי (יש עתיד):

אבל תשחרר אותם.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

חברים, אם רוצים לדבר עם החטופים אני לא אפריע, כי אני מרגישה לא נעים שאני מפריעה לכם.

חן אביגדורי:

בואו נקווה שהחטופים שעדיין שם רואים יותר אל-ג'זירה מאשר ערוץ הכנסת כי אם הם מסתכלים עלינו זה ביזיון שבאמת חבל, חבל חבל חבל. תודה רבה לכולם, תחי הדמוקרטיה.

היו"ר משה גפני:

אתה רוצה להשיב על השאלות שהוא שאל עכשיו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אשיב אחר כך, אחרת אנחנו עוד פעם –

גיל דיקמן:

אני מציע שתכבד את שמעון, דוד של אבינתן.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

הרב שמעון.

גיל דיקמן:

את הרב שמעון אור.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

הרב שמעון, אתה יודע את עמדתי, נכון?

גיל דיקמן:

דודו של אבינתן, ששאל שאלה כדי שתענה, הוא לא יודע את עמדתך.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני התנגדתי ליציאת המשלחות, אני חושב שזו הייתה שגיאה, אני חושב שזה הרחיק את הסיכוי להחזיר את החטופים. פעם אחר פעם אנחנו קיפלנו את עמדותינו כשהצד השני עומד בסירובו ורק בצדק הוא פירש את זה כחולשה וטיפס על עצים עוד יותר גבוהים והרחיק את העסקה. אמרתי את דעתי בתוך החדרים, איפה שחשבתי שזה מועיל אמרתי את זה גם מחוץ לחדרים. הדרך היחידה להחזיר את החטופים היא להגביר עוד ועוד את הלחץ הצבאי, והדבר המרכזי, זה הוויכוח הגדול שיש היום בתוך המערכת, זה לקחת את האחריות על כל הנושא האזרחי.

יש לחמאס שני נכסים, אחד זה החטופים, השני זה השליטה האזרחית ברצועת עזה. הוא יודע שהסיוע ההומניטרי נכנס אליו. אני עם הדבר הזה מדצמבר בכתב ובעל פה תובע לקיחת אחריות של צה"ל על המאמץ ההומניטרי באופן שבו הוא לא יגיע לחמאס, זה מקדם השבירה התודעתית הגדול ביותר שיש עליו, זה מה שהיה מקצר מאוד את המלחמה. אתה מגדיל מאוד את הסיכוי להחזרת החטופים.

רון כץ (יש עתיד):

אבל איך עושים את זה?

יוסף עטאונה (חד"ש-תע"ל):

הוא רוצה עוד התנחלויות בעזה, לא מספיק לו בשטחים הכבושים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני שמתי תוכנית מאוד מסודרת על השולחן בקבינט, אני משוכנע שזה קל הרבה יותר ממה שמנסים – יוצרים איזה הפחדה דמונית מממשל צבאי וכו'. אנחנו לא בעולמות האלה בכלל, אנחנו במלחמה בעזה בשנתיים-שלוש הקרובות, לקיחת האחריות על המאמץ ההומניטרי, משהו שהיינו צריכים לעשות אותו מזמן, לצערי הצבא מתנגד לזה כרגע בכל תוקף, אני מקווה שהדבר הזה ישתנה. מתחילים עכשיו פיילוט בצפון הרצועה, זה בעיניי מה שישנה אסטרטגית את המציאות ברצועת עזה, וגם יגדיל את הסיכוי יחד עם הלחץ הצבאי להחזיר את החטופים בעזרת ה'.

עמדותי ידועה, אני אומר אותה, אני לא מקבל החלטות לבד, היה קבינט מלחמה שקיבל החלטות מסוימות עד אתמול, לצערי הוא התפרק. שוב, למרות שאני מאוד לא אהבתי חלק גדול מהחלטותיו, אבל חשבתי שהאחדות קריטית ליכולת לנצח את המלחמה והיא הרבה יותר חשובה מהחלטה מסוימת שמתקבלת, מהלך מסוים שאני מזדהה איתו יותר או פחות, אבל מה לעשות, זה מאחורינו ואני מקווה שנצליח לקבל עכשיו החלטות טובות. אני מנסה להשפיע כמה שאני רק יכול על המהלכים, מאוד מתחבר לדברים שלך.

נאור שירי (יש עתיד):

לא ענית על המחיר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

עניתי קודם שאני לא אענה על המחיר, א', כי אני לא חושב ש - - -

נאור שירי (יש עתיד):

אתה עושה ברירה בין השאלות.

היו"ר משה גפני:

בצלאל, אני מנהל את הישיבה, עם כל הכבוד, לא נאור שירי. הוא בדרך החוצה.

נאור שירי (יש עתיד):

מי בדרך החוצה?

שמעון אור:

השר, תודה רבה על התשובה.

נאור שירי (יש עתיד):

בוא נתערב שהוא ייצא לפניי.

היו"ר משה גפני:

יזהר, אתה אמרת שיש לך שאלה. בבקשה.

יזהר ליפשיץ:

קודם כל אני גם מצטער על הבלגן שהיה פה.

היו"ר משה גפני:

לא, בסדר. אני גם מצטער על זה, אני לא רציתי שזה יתנהל לכיוון הזה, אבל מה לעשות.

יזהר ליפשיץ:

אבל כמו שנאמר, אם החטופים אי שם רואים את מה שהלך פה, זה בטח לא מוסיף להם נחת. הייתה שאלה לגבי המחיר שבעצם הזמן הורג לנו את החטופים. כשאנחנו מחכים שמונה חודשים הזמן הורג את החטופים. זה לא נאמר בצורה צינית, אתה קיבלת את זה כציני, אני רוצה להגיד את זה עוד פעם. בחודש פברואר, אם היינו עושים עסקה, ואני לא נכנס למחיר שלה, היינו מחזירים הרבה מאוד מהזקנים ומהדור המייסד של קיבוץ ניר עוז והמבוגרים והפצועים בכלל. כשאנחנו עכשיו בחודש השמיני אנחנו מקבלים את ההודעות שהאנשים הפצועים והזקנים מתו. ממד הזמן הוא כזה שככל שעובר הזמן נשארים פחות חטופים והעסקה תהיה על פחות חיים.

כרגע השאלה הנוספת היא שההתפרקות קצת של הקבינט עלולה להאריך את הזמן והרצון להישרדות של הממשלה יאריך את הזמן, ניכנס לפגרת הקיץ ואנחנו כמשפחת חטופים רואים שהמרחק מעסקה הולך ומתרחק וברור לנו שיהיו לנו יותר חטופים מתים. מה דעתך? מתי צריך לעצור ופשוט להגיד די ולהגיע לאיזה שהיא הסכמה שתחזיר חטופים?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

א', למיטב הערכתי ושיפוטי, לא הייתה מעולם הזדמנות לעסקה שפוספסה. צריך לזכור, יש צד שני. שמעתי דיבורים כאלה לאחרונה, לא היה, לא נברא ולא משל היה. בסוף לעסקה צריך שני צדדים. אני לא נכנס כרגע לשאלה מה עמדת, הרי ראש הממשלה וקבינט המלחמה החליטו בניגוד לעמדת כן לשלוח פעם אחר פעם אחר פעם משלחות ולעשות משא ומתן. בניגוד, שוב, לאמירות של אי אמת שנאמרו לאחרונה, לא היה שום שלב שבו הייתה עסקה שאפשר היה לסגור ולא נסגרה. זה קודם כל.

אגב, אומר את זה כל מי שמעורב, כולל האמריקאים והנשיא בידן וכולם. האשמה היחידה, גם לפי מי שחושב שצריך ללכת לכל עסקה, האשמה היא על חמאס שלא רוצה עסקה. אני חושב שזה הרבה בגלל ההתנהלות שלנו, כי למה שהוא ירצה? הוא רואה איך אנחנו מתפרקים ואיך אנחנו רבים ואיך אנחנו נחלשים, איך אוטוטו הוא מצליח לנצח ואנחנו נפסיד, אז זה יקרין על הדרום וזה יקרין על הצפון ויקרין על אירן.

בוא נאמר שאתם קיוויתם שהחטופים רואים אל-ג'זירה, הוא כנראה רואה ערוץ הכנסת ואומר: איזה יופי, אני צריך להמשיך ואני אנצח. זה לא יקרה, זה פאטה מורגנה, הציבור הישראלי נחוש וחזק ואנחנו נחושים וחזקים, אנחנו ננצח אותו ונשמיד אותו ונעשה אותו דבר גם בצפון, ומי שמתעסק איתנו לא

יסיים על הרגליים, גם אם זה ייקח זמן וגם אם זה יהיה מורכב, כי אנחנו חייבים את זה כדי לשרוד, אין לנו שום אלטרנטיבה אחרת.

יזהר ליפשיץ:

אתה אומר יימשך זמן כשאני מסביר לך שהם מתים כל יום.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יזהר, תן לי.

יזהר ליפשיץ:

בבקשה, כבוד השר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יזהר, אתה הכי צודק בעולם. יש כפתור אחד שאני לא מוכן ללחוץ עליו, אבל חוץ מהכפתור הזה שתיכף אני אתאר, אם היה לי כפתור שיכולתי ללחוץ עליו ולהחזיר את כל החטופים היינו עושים את זה מזמן. זה לא שאנחנו רוצים שהם לא יחזרו, כולם רוצים שהם יחזרו. כולם מתאמצים על זה, שוב, כל אחד לפי הבנתו, ואגב לגיטימי שיהיו מחלוקות בהערכת המציאות. אתה חושב שצעד מסוים יקדם את החזרת החטופים, אני חושב שהצעד הזה ירחיק. אתה פועל כפי הבנתך, אני פועל כפי הבנתי, שנינו חותרים בדיוק לאותה המטרה, רוצים את החטופים בבית. יש כפתור אחד שאני מסרב - - -

ענבל צח:

אני רק אומרת, אנחנו בחודש שמיני, היא יכולה להיות בהיריון עכשיו, אין לה זמן לחכות. היא לא יכולה לחכות.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

ולכן מה? ולכן מה? ולכן מה?

קריאה:

תוציאו אותה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

איך?

ענבל צח:

איך? אתה המדינאי, לא אני. אני רוצה אותה בבית.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

איזה עסקה? אני אגיד עסקה שאני לא מוכן.

גיל דיקמן:

עסקת נתניהו. לא צריך ללכת רחוק. העסקה שראש הממשלה שלך הציע.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

חבל להתווכח על משהו שלא בא לעולם, כיוון שגם העסקה הזאת, שעוד פעם, בעיניי היא שגויה ומופקרת ומסוכנת למדינת ישראל, אבל זה בכלל לא משנה, כרגע אין צד שני שאומר לה כן אז מה אנחנו רבים בינינו?

ענבל צח:

הם אמרו כן.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

נניח שהוא היה אומר כן לעסקה ואני הייתי עוצר אותה אז אני מבין על מה אנחנו מתווכחים. מבין, אתם תגידו את עמדתכם, אני את עמדתי, אני בטוח שאתם רוצים את טובת המדינה כמוני, אני מקווה שאתם גם חושבים שאני רוצה את טובת המדינה כולל את החזרת החטופים ומותר להתווכח. יש אנשים שבמשך שנים חשבו שניסוג וניתן להם מדינה ונתחבא מאחורי קירות וגדרות ונגרש 10,000 אנשים מגוש קטיף, חשבו שזה יביא שלום, אני לא חושב שהם לא רצו את טובת המדינה, הם רצו.

יזהר ליפשיץ:

בוא לא ניכנס לפוליטיקה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

זה לא פוליטיקה, אתה אמרת קודם פוליטיקה, שרידות של הממשלה. אגב, תן לי עצה טובה לתת לך, אין נזק גדול שאתם עושים לקרובי המשפחה שלכם מלהכניס פוליטיקה לתוך המאבק הקדוש הזה. אל תכניסו פוליטיקה.

גיל דיקמן:

אני מציע לא להטיף ליזהר על הנזק שהוא מבצע לקרובי המשפחה שלו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אין שום קשר לשרידות הממשלה, כל השיקולים מראש הם שיקולים של טובת המדינה. ועוד פעם, מותר להיות חלוקים מה יקדם את המטרות המשותפות לכולנו, יזהר. אני מסתכל לך בעיניים ואומר לך, אני רוצה להחזיר את החטופים כמוך ואתה רוצה את ביטחונה של ישראל כמוני. יכול להיות שאנחנו מנתחים אחרת את המציאות ומגיעים למסקנות אחרות ואני מבין כמה המחלוקת הזאת נוקבת ונוגעת בשורשים החשובים של כולנו, אבל אין כאן משהו שיותר אוהב את המדינה ופחות אוהב את המדינה, יותר רוצה להחזיר חטופים ופחות רוצה להחזיר את החטופים.

יזהר ליפשיץ:

אנחנו לא באותה פוזיציה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יכול להיות, נכון, אתה צודק.

יזהר ליפשיץ:

הקהילה שלי נשחטה, החטופים שלי חלקם חיים, חלקם לא חיים, בגלל הזמן.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יזהר, אתה צודק, אנחנו לא באותה פוזיציה, והפוזיציה שלי כשותף להנהגה היום עם אחריות על הכתפיים היסטורית תנ"כית לעתידו של עם ישראל ושל מדינת ישראל, כן, היא יותר רחבה מהפרספקטיבה של משפחות החטופים, שאני מבין לליבם. והשאלה הזאת, אם זה היה הבן שלך? אולי הייתי אומר בדיוק כמוכם ואני חושב שאסור היה לי לקבל החלטה.

יזהר ליפשיץ:

אני חולק עליך, כבוד השר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אתם יודעים שבדוח שמגר כתוב שלמקבלי ההחלטות אסור להיפגש עם המשפחות, אנחנו נפגשים. הפרספקטיבה שאני חייב על בסיסה לקבל החלטה היא לאומית היסטורית. אני לא אסכן את קיומה של מדינת ישראל, אני לא אסכן את ביטחונם ושלומם של יהודי כל העולם, אני לא אעשה דבר שבעיניי מסוכן.

עם כל הכאב, אני אעשה המון כדי להחזיר את החטופים, אשלם מחירים כבדים, אשלח את האחים הביולוגיים שלי ואת הבן שלי שהתגייס עכשיו ואת מי שצריך כדי להחזיר אותם, לא אשחרר מחבלים רוצחים עם דם הידיים שיחזרו לרצוח יהודים, לא אמסמס את הישגי המלחמה, לא אעצור אותה רגע אחד לפני השמדת חמאס כי זו סכנה קיומית למדינת ישראל שאולי תחזיר עכשיו חטופים ותעלה לנו אחר כך פי עשר ופי מאה ופי אלף בדם. את זה אני לא אעשה.

גיל דיקמן:

אז אתה אומר שימותו, אתה מקריב אותם.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

את זה אני לא אעשה.

נאור שירי (יש עתיד):

אז מה תעשה? איך תחזיר אותם?

יזהר ליפשיץ:

גזרת את דינם של החטופים.

נאור שירי (יש עתיד):

מה תעשה?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני עושה הרבה מאוד במסגרת ה - - -

יזהר ליפשיץ:

גזרת את דינם של החטופים.

נאור שירי (יש עתיד):

מה אתם עושים?

היו"ר משה גפני:

נאור, לצאת החוצה. אני קורא לסדר פעם שלישית.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני אומר לכם את זה בכנות, אני אומר לכם את זה בפתיחות. אתם זולזתם קודם בשאלה ששאלתי סביב המחיר, אם יבוא סינוואר ויגיד תנו לי עשרה אנשים חיים על כל חטוף, האם אתם מסכימים? התשובה שלי היא לא. וזו המשמעות של לשחרר חטופים, זו המשמעות של לתת לחמאס לשרוד בעזה ולהשתקם ולהיבנות מחדש ולעשות עוד הפעם את ה-7 באוקטובר בעוד X זמן.

שלומית קלמנזון:

אבל להשתקם בעזה זה תלוי בכם מה יקרה אחר כך.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

זו המשמעות.

יזהר ליפשיץ:

ה-7 באוקטובר, גם לנו יש חלק בו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

ולכן לא נעצור את המלחמה בלי להשמיד את חמאס, אי אפשר.

שלומית קלמנזון:

השר סמוטריץ', אני שלומית קלמנזון, אשתו של אלחנן קלמנזון, הוא השלישי מעסקת גלעד שליט שנרצח במשפחה שלנו. לפני כמעט שמונה שנים דוד שלי הרב מיכי מארק נרצח על ידי משוחרר מעסקת גלעד שליט, אחר כך נרצח בעלי בבארי, אחרי שהוא חילץ משם תושבים ושלושה שבועות אחר כך נהרג הבן דוד, הבן של מיכי, פדיה, מעסקת גלעד שליט. ובכל זאת אני חושבת שאין לנו ברירה וצריך פה לעשות איזה שהיא עסקה. אנחנו סומכים עליכם שתעשו עסקה בדיוק כמו ששמעון דיבר. אתם מדשדשים, אתם לא פה ואתם לא שם. אתם לא הולכים ללחימה ואתם לא עושים עסקה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

הרב שמעון לא דיבר על עסקה.

שלומית קלמנזון:

בסדר, אבל אתם לא עושים כלום. דיברת על איזה שהוא כפתור שאתה לא מוכן ללחוץ, מהו הכפתור שאתה לא מוכן ללחוץ עליו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

שלומית, קודם כל אני מוריד את הכובע, באמת בעלך, הכרנו בחייו הרבה מאוד שנים, גיבור ישראל, וכל המשפחה. מי שהכיר את הרב מיכי, באמת עם זכויות אדירות, הוא היה מנכ"ל הישיבה בעתניאל, ישיבת הסדר, בכלל זכית במשפחה יוצאת מן הכלל. אם את תומכת בעסקה אנחנו חלוקים, אני חושב שעסקה זה דבר רע.

שלומית קלמנזון:

אני שואלת איזה עסקה, אנחנו צריכים לעשות פה משהו כדי שהחטופים יחזרו ואני חושבת שאני יכולה - - -

יזהר ליפשיץ:

פדיון שבויים קוראים לזה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

עמדתי היא שצריך להגדיל מאוד את הלחץ הצבאי ולקחת אחריות על המאמץ - - -

שלומית קלמנזון:

אבל אתם גם לא מגבירים את הלחץ הצבאי, השר, אתם לא עושים כלום.

ענבל צח:

אתה ביקרת לאחרונה בעוטף? ממש ממש שקט שם.

שלומית קלמנזון:

אל תהיי צינית.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

כן, קודם כל ביקרתי.

ענבל צח:

אני לא צינית, בחיי - - -

שלומית קלמנזון:

אם החזירו את המיגונית ליד גן המשחקים שבעלי נהרג אז זה חמור מאוד בעיניי.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

שלומית, אני לא רוצה להיכנס פה בפורום הזה לשיקולים מבצעיים באופן טבעי, אני אומר כך, יש לי ביקורת על מהלכים מסוימים שהתקבלו במלחמה הזאת, חשבתי לאורך כל הדרך שאפשר לפעול יותר מהר, יותר אגרסיבי. אגב יש הרבה מאוד שיקולים של ניהול סיכונים. ואני רוצה להיות פייר, אני לא עושה פוליטיקה, אני לא חושב שאחרים שחשבו אחרת ממני, בין אם זה אנשים בצבא או שר הביטחון או ראש הממשלה, הם לא פחות נחושים ממני ולא פחות גיבורים ממני ולא פחות אידיאליסטיים ממני, בסוף פורסים מפה של שיקולים בזירת דרום וזירת צפון וכל מיני כלכלות מסוגים שונים שצריכים לנהל בתוך מלחמה, של כוח אדם, הרבה מאוד אילוצים.

אני חשבתי כבר לפני כמה וכמה חודשים, למשל לרפיח היינו צריכים להיכנס שלושה או ארבעה חודשים קודם, כמו שאמרתי, האחריות על המאמץ ההומניטרי היינו צריכים לקחת כבר בדצמבר, ברגע שיצרנו מציאות בצפון הרצועה, כשפירקנו כבר את חמאס כמסגרות צבאיות אפשר היה לקחת שם אחריות אזרחית וזה היה מייצר מציאות אחרת לחלוטין. היינו צריכים להיכנס לפילדלפי יחסית בתחילת המלחמה, היינו סובלים הרבה פחות מבעיית לגיטימציה שיש לנו היום.

היו גם טעויות שנעשו, וזה בסדר, חלקן זיהיתי בזמן אמת ואמרתי את דעתי, ומה לעשות, אני אחד מתוך שורה של שותפים בממשלה, ככה זה בדמוקרטיה. חלק מהדברים גם אני לא ידעתי בזמן אמת ועכשיו בחוכמת הבדיעבד אני חושב שהיינו צריכים להתנהל אחרת. ככה זה במלחמה, אבל עדיין חשוב לי לומר שבסך הכול בוווקטורים המרכזיים המלחמה הזאת מתנהלת כמו שצריך ואנחנו מפרקים לחמאס את הצורה בעוד מקום ובעוד מקום והורגים מחבלים ומשמידים תשתיות והדבר הזה לא יוכל להשתקם בעזרת ה', והרבה תלוי בנו.

ואני יודע שלחטופים אין סבלנות, אבל אין לזה פתרונות קסם. אין פתרונות קלים לבעיות קשות. אנחנו חיים בשכונה שסימן ההיכר שלה זה הבדואי באוהל עם כוס הקפה שיש לו את כל הזמן שבעולם. אנחנו חברה מערבית מודרנית שרוצה הכול כאן ועכשיו, אין מה לעשות, אלה תהליכים שלוקחים זמן, אבל אסור לעצור אותם באמצע. אלחנן לא נפל סתם, ועמישר הבן דוד שלי לא נפל סתם, ואתם יודעים מה? המחירים הנוראיים שאנחנו משלמים הם לא סתם, התוצאה שלהם צריכה להיות שלא נשקף מעזה איום אל עבר מדינת ישראל לנצח. התובנה המרכזית היא שאנחנו לא יכולים כמדינה עם עומק אסטרטגי כל כך קטן לאפשר לאיומים להיות לנו על הגדרות. זה נכון בדרום, זה נכון בלבנון.

סיפרו לנו שהטילים של חיזבאללה יחלידו. ברחנו מדרום לבנון, ברחנו מגוש קטיף, חשבנו שנתחבא מאחורי קירות, שאפשר לסמוך על אחרים שידאגו לביטחון שלנו, כוח רב לאומי, המצרים, וקיבלנו מפלצת של טרור בעזה וקיבלנו מפלצת של טרור בלבנון, איתה עוד יש לנו אתגר גדול מאוד להתמודד, ובתוך זה טרגדיה אנושית ולאומית קשה מאוד של חטופים, ואת הדבר הזה צריך לנהל, אבל צריך לנהל אותו באופן שבו חס וחלילה אנחנו לא מסיימים את המלחמה הזאת בתבוסה ובניצחון לסינוואר.

אנחנו צריכים לסיים אותה בניצחון שהוא כולל החזרת חטופים והוא כולל השמדה מוחלטת של חמאס והוא כולל הכרעה של חיזבאללה, היכולת של תושבי הדרום והצפון לחזור למציאות ביטחונית אחרת לחלוטין וכוללת שיקום של הדרום ושל הצפון. אני מתעדת אותה בהחלט לפי דחיפות. חד משמעית.

בעסקה הקודמת, כידוע, נכנסתי לחדר עם התנגדות ויצאתי עם תמיכה, ידעתי לתעדף וידעתי לשים בצד שיקולים פוליטיים. אני לא חושב שאני צריך הוכחה בעניין הזה, אבל אמרתי, יש צעדים שאני לא מוכן לעשות.

גיל דיקמן:

אבל הפסקנו את הפעימה האחרונה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני חושב שכרגע הוויכוח בינינו על הגבולות והמחירים הוא פשוט ויכוח עקר כי אין כרגע עסקה שיש צד שני שמוכן לקבל אותה ומכניסה אותנו למרחב הדילמה והמחלוקות בינינו, לכן הוויכוח הזה מחליש אותנו ומחזק אותו. כן, הוויכוח שאנחנו מנהלים פה עכשיו מחליש אותנו ומחזק אותו. אם הייתה עסקה כזאת אני מבין את הוויכוח, אבל אנחנו מנהלים ויכוח עקר.

גיל דיקמן:

הייתה עסקה והיא התפוצצה באמצע. בעסקה גיסתה של כרמל חזרה, בעסקה שאתה הצבעת בעד

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא הייתה עסקה שאפשר היה לממש ולא מימשנו כי אני הטלתי וטו. זה נכון שהיו דברים שהטלתי וטו ואני גם אטיל וטו אם יבואו עסקאות שיהיו מופקרות ויפגעו בביטחון מדינת ישראל ויסכנו רבים מאזרחיה ומיהודי העולם, גם אם אתם תכעסו עליי מאוד, זה כרגע לא על הפרק ולכן זה ויכוח עקר.

יזהר ליפשיץ:

בעסקה האחרונה, מה הייתה הבעיה למשוך עוד חודש? אתה הגבלת זמן.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא היה צד שני שאיתו היה אפשר לדבר על זה.

יזהר ליפשיץ:

היה צד שרצה להחזיר פחות, לא על פי העסקה, אבל עדיין להחזיר לנו חיים. מה אצה לנו הדרך לחזור להחימה?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יזהר, מה פירוש? אצה לנו הדרך להמשיך את הלחימה כדי להשמיד את חמאס.

יזהר ליפשיץ:

אז למה הפסקנו אחרי זה לארבעה חודשים?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא הפסקנו ליום אחד את המלחמה.

יזהר ליפשיץ:

הפסקנו לארבעה חודשים ומתו בזמן הזה חטופים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא הפסקנו ליום אחד את המלחמה, העמקנו הישג משמעותי מאוד בחאן יונס. אני לא אכנס בפורום כזה לשיקולים מבצעיים כי זה חוסר אחריות. אנחנו לא צריכים לתת על מגש של כסף לאויבים שלנו את השיקולים שלנו ואת הנתונים שלנו.

ענבל צח:

אז תזמינו אותנו לישיבת קבינט כי לא היינו שם חודשים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני לא מנהל את ישיבות הקבינט ואני לא קובע מי מזמין את מי.

יזהר ליפשיץ:

תוכל להיפגש איתנו בלי מיקרופונים וצלמים?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

יזהר, אני נפגש עם כל מי שמבקש, אני לא יודע מה אתם רוצים. עוד פעם, אם רוצים צעקות – אבל אם רוצים דיון ענייני, מכובד.

יזהר ליפשיץ:

אני מבקש פגישה בלי מיקרופונים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אבל אני כל שבוע נפגש עם משפחות, יזהר, זה לא חדש.

יזהר ליפשיץ:

לא עם משפחות, עם כמה אנשים שצריכים להבין, כי יש פה שני צירים שלא – הפסקת לחימה הולכת עם החזרת חטופים, החזרת חטופים והמשך לחימה הולך עם פחת חטופים. יש פה שני דברים שלא מתחברים. יש פה פיל בחדר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אבל אמרתי, להפסקת המלחמה אני לא אתן את ידי בשום פנים ואופן, היא סכנה למדינת ישראל.

ענבל צח:

אז אנחנו נמסור מזל טוב להורים של עדן בעוד חודש - - -

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני גם לא אתן ידי לשחרור סיטונאי של מחבלים. מה לעשות, זה כואב, זה עצוב, לא יהיה כי זה מסכן את מדינת ישראל.

יזהר ליפשיץ:

ראית בתמונות כמה אזרחים הפכו למחבלים ב-7 באוקטובר? אז מה ההבדל אם עוד 7,000 יחזרו? יש לנו פה בעיה עם אוכלוסייה שלמה שהפכה למחבלים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

עשינו את עסקת ג'יבריל ב-1985 וקיבלנו את האינתיפאדה הראשונה, עשינו את עסקת שליט וקיבלנו הרבה מאוד נרצחים כולל הרב מיכי.

היו"ר משה גפני:

בצלאל, שכחת שיש יושב ראש לוועדה הזאת. אני מציע, אני רואה שהשר מוכן לדבר ומוכן לשתף את האנשים, להתווכח, לא משנה, אני מציע, משהו מכס, תקבעו איתו פגישה, הוא אומר שהוא מסכים להיפגש.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני נפגש עם כל מי שמבקש.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אולי ייצא משהו מהשיבה הזאת.

ענבל צח:

אולי, אולי שייצאו אנשים מהשיבה - - -

קריאה:

אני לוקח את ההצעה של היושב ראש.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

בשמחה. אני מבטיח להיות גלוי אתכם, לשתף אתכם, כן איתכם, להקשיב לכם.

יזהר ליפשיץ:

אני מבטיח שהקול לא יעלה, שיהיה שיח, לא יהיו שם צעקות.

היו"ר משה גפני:

תאמרו את הכאב שלכם, כמו שאתם אומרים את זה פה מדי שבוע, תאמינו לי שזה עובד, זה דבר שמשפיע על האנשים. גם פה על חברי הוועדה, גם עלי. אני חושב שהיות שהוא אמר, כל הכבוד לו על העניין הזה, הוא אומר שהוא מוכן להיפגש. תשבו איתו על דברים שהם בלי מיקרופונים, כדבר איש אל רעהו, מלב אל לב, להעלות את הדברים האלה. גם הזמן פה הוא גורם מאוד מאוד חשוב. תשבו ומה שאפשר לעזור בעניין הזה צריך לעזור.

גיל דיקמן:

אני רוצה לומר בקול נמוך ורגוע, בלוויה אתמול של ארנון זמורה ז"ל, הגיבור שהוביל את הכוח שהציל את ארבעת החטופים, אחד החברים שלו אמר: מטרנד מעולם לא הייתה לחסל כמה שיותר מחבלים אלא להציל כמה שיותר אזרחים. אדוני שר האוצר, אני יודע שברגע שהגיעה העסקה הקודמת קיבלת את ההחלטה עם הלב ועם הראש, ההחלטה הנכונה, להציל חיים של אזרחים על פני כל דבר אחר.

ולמרות מה שאמרת עכשיו ולמרות שקראת לנו קמפיין ציני ולמרות שדיברת על הנזק שמשפחות החטופים עושות לעצמן, אני מסתכל לך בעיניים ואני סומך עליך שאתה תדע להגיד כן לעסקה שתחזיר חיים הביתה לפני כל דבר אחר, כי בכל הדברים האחרים אפשר לטפל גם אחר כך. תודה לך.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אני רוצה להגיד לחברי הוועדה, אני חוזר על הצעתי, אם אני אוכל לעזור בעניין הזה של לעשות פגישה עם השר, השר הוא איש פתוח, הוא ידבר איתכם.

מיד אחרי חג השבועות, אנחנו נראה את סדר היום, אנחנו מביאים את הסיוע לתושבי הצפון, את התקנות שאתמול אושרו בממשלה סוף סוף.

רועי כהן:

מה לגבי העסקים, אדוני היושב ראש?

נוגה בן פרז:

יש עוד עשר דקות ואני מאוד מאוד רוצה לדבר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אבל, היושב ראש, אנחנו לא סיימנו, בכלל לא היה דיון, לא התקיים דיון.

היו"ר משה גפני:

זה אושר כבר קודם והיה צריך את האישור הנוסף של הממשלה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

רק אמרתי שזה אושר ביום רביעי, לא אתמול, לדייק לפרוטוקול, זה הכול.

היו"ר משה גפני:

אדוני השר, אנחנו נעשה ישיבה, הישיבה הראשונה תהיה על הפיצויים לתושבי הצפון, על העסקים, על אלה שלא פונו, כל הדיונים שהתקיימו כאן, אנחנו מקיימים את הדיון הזה עם אישור של הממשלה וגם על הנושא של הדרוזים. אני גם לא מרפה מהעניין הזה, אני רוצה שזה יהיה. אני מזמין אותך, אדוני השר, אם תוכל לבוא לפחות בתחילת הישיבה להציג את הדברים האלה. אין ברירה, זה ועדת כספים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אבל לא נותנים פה להציג. אני אתן לך בכתב. מה שתבקש ממני תקבל בכתב, תתלה פה בגדול.

אורן פסטרנק:

אבל מינואר ביקשת מהאוצר מענה, מינואר אנחנו מחכים, העסקים מחכים מינואר. חמישה חודשים מחכים, חמישה דיונים.

רועי כהן:

מינואר אנחנו מחכים, אומרים עוד פעם ועוד פעם, כאילו אין מלחמה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

רועי, הרבה זמן לא צעקת.

רועי כהן:

לא, צעקתי הרבה.

נעמה לזימי (העבודה):

אולי תקשיב לכאב שלו רגע?

רועי כהן:

צעקנו פה.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש שתחשוב על הנושא הזה. בכל אופן אנחנו לא קיימנו היום את הדיון שרצינו, שלשמו התכנסנו. בסדר, אז היו דברים אחרים שהם חשובים לא פחות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אז אתה סוגר עכשיו?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תן לי להשלים את המשפט.

היו"ר משה גפני:

אני אתן לך להשלים את המשפט. נוגה, את יכולה בקצרה?

נוגה בן פרז:

אני מהעצמאים, ענף התיירות והכנסים ואני גם אמא לניצול מהנובה. אני מדברת פה מכאב, כבר שמונה חודשים אני נלחמת על הזכאות שלי כאזרחית מדינה. הענפים העצמאיים, במיוחד התיירות והאירועים והכנסים בכל הארץ, לא רק בצפון ובדרום, לא חזרו לשגרה, כבר שמונה חודשים אנחנו מחכים למתווה. האוצר הבטיח, לבקשת הרב גפני, כמה וכמה פעמים שיביאו לנו הצעה ופתרון וזורקים אותנו לכלבים.

אני אמא לניצול נובה שמתמודד עם פוסט טראומה. ב-7 באוקטובר הוא שירת כחייל בגולני בכיסופים, למזלו הוא יצא לשבת למסיבה והוא לא נרצח במוצב ולמזלו הוא ניצל גם בקושי רב שם. אני עצמאית בתחום התיירות, מרבית עבודתי עם ועדי עובדים שלא חזרו לשלוח את עובדיהם לנופשים ואין לי פרנסה. אני לא מהצפון ולא מהדרום, האמת שכרגע אני משום מקום. לפני שלושה חודשים איבדתי את הבית שלי, המדינה הפכה אותי למחוסרת דיור ולנוקת.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

איפה את גרה?

נוגה בן פרז:

גרתי בהוד השרון, היום אני לא גרה. אני חיה על מזוודות בלי לדעת איפה אני אשן מחר. עם כל ההתמודדות הזאת עם המלחמה ועם הפוסט טראומה של הבן שלי אני צריכה להתמודד שאין לי קרקע יציבה. מה אנחנו שונים מכל אזרח אחר? מתי אנחנו נפסיק להיות שקופים? מה צריך לקרות כדי שמישהו יראה אותנו ויטפל בעניין שלנו? כשמישהו יעמוד וישרוף את עצמו?

כל ענף התיירות, האירועים, הכנסים – אני לא משרד נסיעות, אני פרילנסרית. בקורונה הפכו אותנו לפרילנסרים משום שלא רצו שיהיה יחסי עובד-מעביד. מה שקורה עם פרילנסרים, בוא נגיד שאתה משרד נסיעות, מישוה בא להזמין חופשה לאוגוסט, הם מקבלים את השכר כשהזמינו את החופשה, אני מקבלת את השכר שלי ממשרד הנסיעות, אני פרילנסרית, כל עוד הנסיעה לא ממומשת אני לא מקבלת. זאת אומרת אם מישוה הזמין בפברואר חופשה באוגוסט אני באוקטובר אולי אראה את הכסף אם היא לא תבוטל כי מי יודע מה יקרה פה.

קיבלתי אוקטובר-נובמבר-דצמבר לפי המתווה הכללי, מינואר עד עכשיו אני שישה חודשים עם אפס אחוז הכנסה והבטיחו לנו מתווה. אתם אומרים שאי אפשר להחריג ענף, אין בעיה, קחו את כל העסקים שלא חזרו לשגרה, תגידו לא 80% ירידה, אתה יודע מה? גם אם תיתן 50% או 60% ירידה אתה תראה איזה עסקים ירדו בגלל המלחמה למצב כזה. אני כל יום ישנה במקום אחר, אם תיכנס לאוטו שלי תראה את המזוודות.

רועי כהן:

הוא שאל מה אנחנו עושים פה שישה חודשים, נגיד לו שאנחנו מגיעים כל שבוע - - -

נוגה בן פרז:

לא סיימתי. משפט אחרון. אני כתבתי לך כמה וכמה מכתבים, דיברתי עם מנהלי הלשכה שלך, דיברתי גם עם עומר בהתחלה, ניסיתי לקבוע איתך, עם שר הכלכלה, עם העבודה והרווחה, הייתי פה, הם מכירים אותי פה, במיליון ישיבות, כל פעם האוצר אומר אנחנו נלך ונחזור עם תשובות. פעם אחרי פעם אחרי פעם, ובינתיים אנחנו נמחקים.

אורן בוטא:

כבוד השר, במילה על תחום ההפקות. ב-15.7 יש דוחות של חצי שנה, אפשר בהחלט לקחת את חצי השנה הזאת ולראות מי ירד ב-40% ומעלה ולבחון ותרואו מי ירד בגלל המלחמה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

אורן פסטרנק:

במשפט אחד רק על תחום ההפקות, זה כמו התיירות, זה חמישה דיונים נמשך, חמישה דיונים הנציגים של האוצר אומרים שהם יביאו פתרון. שיסתכל אלי שר האוצר, אחרי חמישה חודשים וחמישה דיונים פה - - -

היו"ר משה גפני:

אני מבקש להפסיק. אני אמרתי שאנחנו מקיימים את הדיון, הישיבה הבאה תהיה על זה.

אורן פסטרנק:

אבל הם אומרים את זה חמישה חודשים, חמישה דיונים. רק שיסתכל לי בעיניים ויגיד למה לא מגיע פיצוי למי שירד לו המחזור העסקי ב-100%, לא ב-25%. איך אפשר לא לתת לאנשים פתרון ולמשוך אותם חמישה חודשים?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

למה באנו לכאן? אתה שמת לב שיש פה חברי ועדה?

היו"ר משה גפני:

תגיד לי, מה אתה רוצה? מה היית עושה במקומי? שלא לתת למשפחות החטופים לדבר?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

נקבע פה דיון, באנו מוכנים, אתה מסיים את הדיון בלי שאתה נותן לנו לדבר?

היו"ר משה גפני:

מה אתה רוצה שאני אעשה? לא לתת למשפחות החטופים?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא.

היו"ר משה גפני:

אני החלטתי אחרת. אני נותן למשפחות החטופים קודם. אגב גם אורית אמרה, אני אמרתי לה שתדבר, היא אמרה שאם זה משפחות החטופים הם קודם.

רועי כהן:

אבל תמשיך את הדיון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

הוא מספיק חשוב. אנחנו באנו לדיון, באנו מוכנים.

היו"ר משה גפני:

לא, מה אתם רוצים שאני אעשה? השר צריך - - -

רועי כהן:

שיענה למה הארנונה הולכת לעלות ב-5.3 בזמן שהעסקים פה קורסים? שיענה על השאלות.

היו"ר משה גפני:

אורית, תשלימי את הדברים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מקוצר הזמן, שר האוצר, אני רק אגיד את הדברים בקצרה, אני לא הצלחתי להציג. הכנו עבודה עם שאלות לשר האוצר, אבל יש לי שאלה אחת אליך, הרבית לשבח פה, ובצדק, את שלומית קלמנזון, האלמנה של גיבור ישראל אלחנן, ואני רוצה לפנות אליך כשר אוצר וכאדם שהוא חלק ממפלגה שמכונה הציונות הדתית, איך אתה כשר אוצר היום אחרי חצות נותן יד לחקיקה מחפירה של הגיוס שבעצם פוגעת באזרחי ישראל ומקריסה את אזרחי ישראל? איך אתה מתעלם מעמדת אגף התקציבים שהוצגה לך בעניין הזה שהמשך אי שילוב האוכלוסייה תטיל עלינו מיסים, על כל הציבור, שההשפעה הכללית להארכת שירות החובה והמילואים על המשק היא מוערכת ב-104 מיליארד שקלים, שהעלות התקציבית היא 41 מיליארד שקלים?

ואתה יודע מה, את המספרים הרי אתה מכיר היטב, אבל איך אתה מתעלם מהמסמך הזה שחתומים עליו 58 רבנים של הציונות הדתית, 30 רבנים מגדולי הדור וביניהם הרב קלמנזון, נשיא ישיבת עתניאל ששכל את בנו אלחנן, החותן של שלומית שישבה פה?

אני מבינה שזה לא מספיק חשוב, אז בוא נצחק, שר האוצר. איך אתה מתעלם? אמרת לה שהיא ממשפחה של גיבורי ישראל, החותן שלה פנה אליך – אתה מעיר לכולנו על תרבות הדיבור, אבל אתה לא מכבד אותנו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני מכבד.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

לא, אתה לא.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, האמת שאתה לא.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

- מה הצחוק הזה? הגיחוך הזה? אני לא מבינה, יש לך כל כך הרבה הישגים כשר אוצר שאתה גם - -

נאור שירי (יש עתיד):

איזה הישגים יש לו? תגידי, אורית, מה קורה?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תכבד אותי, תן לנו להשלים את הדיבור.

היו"ר משה גפני:

אורית, תשלימי בבקשה, כי באמת הנושא הכלכלי הכי חשוב, החוק שאתם עשיתם אותו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מה זאת אומרת?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל למה אתה מעיר?

היו"ר משה גפני:

בא לי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אולי תיתן לה לדבר?

היו"ר משה גפני:

אולי.

אורן בוטא:

בנושא המילואימניקים יש הישג אדיר לממשלה הזאת, שאר הנושאים טעון שיפור.

נאור שירי (יש עתיד):

מה ההישג? תסביר לי. איזה הישג? על מה אתה מדבר? זה חובה, תבדיל בין חובות להישגים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

פונים אליך 58 רבנים מהציונות הדתית וכותבים שהגיוס לצה"ל הוא פיקוח נפש לאומי. אני רוצה לצטט לך מהמסמך שלהם: הרינו להבהיר כי חובה ברורה וגמורה היא על פי תורתנו הקדושה, על כל אדם מישראל להשתתף במלחמת עזרת ישראל מצר שבא עליהם לרבות לומדי תורה ותלמידי חכמים. והם מפנים אותך לרמב"ם, הלכות מלכים עם הציון, והם ממשיכים: המחסור החמור בכוח לוחם בצה"ל מביא לנטל רב על הציבור המשרת, הוא עלול לגרום לקרע לאומי, לאסון ומהווה סכנה קיומית.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, אני מבין שאת קיימת את מה שהרבנים האלה אמרו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אנו קוראים לנבחרי הציבור להתעלות מעל השיקולים הפוליטיים ולא לתמוך במתווה של החוק שמוצע כעת.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

תודה רבה שהצלת אותנו ונתת לנו זכות דיבור.

אורן בוטא:

באותה נחישות תגייסו ערבים לשירות לאומי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

למה אתה מפרסם סדר יום?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

איך אתה קורא לעצמך שר אוצר - - -

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אני מודה לך על הדיון.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הוא מטיף לנו על תרבות דיבור.

היו"ר משה גפני:

אדוני השר, אני מודה לך על - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

על מה אתה מודה לו?

נאור שירי (יש עתיד):

אני מזכיר לך מה אמרת, משרד האוצר כשל כישלון חרוץ בטיפול ביוקר המחיה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא נתת לנו לדבר, הצלת אותנו. לא נתת לנו לשאול שאלות. השתקת אותנו, סתמת לנו את הפה.

נאור שירי (יש עתיד):

להודות לו? להודות? הוא צריך לבוא לפה לבקש סליחה כל יום.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

עכשיו אתה מודה לו?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

על אי קיום דיון בכלל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אז תוציא אותי.

היו"ר משה גפני:

אז אני אוציא אותך.

נאור שירי (יש עתיד):

למה רק אותי מוציאים?

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, אם אתה מודה לו זה אומר הכול.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זו פשוט חוצפה, אתה לא מכבד חברי כנסת, אתה לא מכבד את חברי הוועדה.

רועי כהן:

הרב גפני, מה עם התשובות אלינו? אני לא מבין.

היו"ר משה גפני:

אדוני השר, אני מודה - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה לא מנהל פה שום דיון כלכלי משמעותי. אתה מונע פה דיונים כלכליים משמעותיים.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

חברי הכנסת, אני מעריך אתכם, אני אתן לכם תשובות רציניות.

רועי כהן:

רק שתדע ששישה חודשים אומרים, אולי אתה תתערב - - -

אורן פסטרנק:

אז תיפגש איתנו לפחות. אנחנו מנסים להיפגש איתך חודשים, דיברנו עם ראש המטה שלך.

רועי כהן:

בצלאל, שישה חודשים מושכים אותנו, אולי אתה תתערב וזה יפסיק כבר. כל פעם מחדש מושכים אותנו.

נעמה לזימי (העבודה):

אשרי המאמין, רועי, אשרי המאמין.

רועי כהן:

שישה חודשים עובדים עלינו.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

רועי, יש לי שאלה, יש לך את הטלפון שלי, חייגת אליי פעם אחת בשישה חודשים האלה?

רועי כהן:

חייגתי אליך ופניתי אליך גם ואמרתי לך, אמרת שצריך להיות מתווה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא חייגת פעם אחת.

נעמה לזימי (העבודה):

אתה אשכרה מאשים אותו? בן אדם בא לכאן כל שבוע, מתחנן.

רועי כהן:

כל שבוע אני מגיע לפה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

רועי, אתה יודע שאתה ואני עשינו המון דברים טובים ביחד.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

למה השר לא משיב לו?

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

אנחנו נעבוד ונמשיך עוד לעשות דברים טובים, לא בפופוליזם של הצעקות.

נאור שירי (יש עתיד):

בשם מדינת ישראל, תפסיקו לעשות כל כך הרבה טוב, אתה ומירי רגב.

היו"ר משה גפני:

נאור, אני אוציא אותך עוד פעם.

נעמה לזימי (העבודה):

ויש לכם מה להגיד על נתוני הגירעון המצטבר לחודש - - -

היו"ר משה גפני:

נעמה, אני קראתי לך פעמיים לסדר.

נעמה לזימי (העבודה):

סליחה, שאלה. חלילה לשאול על הגירעון?

נאור שירי (יש עתיד):

אין גירעון, כולם בנופש במלונות ויש רכבת ישראל.

נעמה לזימי (העבודה):

אנחנו המדינה הכי יקרה ב-OECD.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

יש תושבים ביישובים הדרוזיים שלא יהיה להם משכורת לפני החג, אין להם את תוכנית החומש כי האוצר מתנגד. שמעת את מנכ"ל משרד ראש הממשלה כאן, שמעת את שר הפנים כאן, כולם אמרו שהם מסכימים להעביר את הכסף ורק האוצר מתנגד. אז ששר האוצר יתכבד ויעביר את ה-300 מיליון שקל ליישובים הדרוזים.

נאור שירי (יש עתיד):

אני מזכיר לך, מי אמר למי על גופתי יהיה קיצוץ במגזר הדרוזי? אז הוא לא שיקר לך, פשוט אין כסף אז אין מה לקצץ.

היו"ר משה גפני:

חמד, דיבר איתי שר הפנים.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

שר הפנים אמר בצורה ברורה ששר האוצר מתנגד להעביר את ה-300 מיליון שקל.

נאור שירי (יש עתיד):

גפני, אני מזכיר לך את החל"ת.

היו"ר משה גפני:

דיבר איתי שר הפנים אתמול, הוא ביקש ממני, היות שוועדת הכספים לא מתכוונת לאשר את מה שנעשה, שהם רוצים להחזיר את הכסף, הוא ביקש ממני תשובה של הוועדה, אמרתי לו שהוא יעביר אליי את ה - - -

היו"ר משה גפני:

אתה רוצה לעשות הצרחה בכסף הזה?

היו"ר משה גפני:

אני לא רוצה שום דבר, אני רק רוצה להגיד שהנושא הזה הוא נושא שצריך לקבל לגביו החלטה. אתה אמרת כאן בוועדה, לגבי הדרוזים - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

על גופתי המתה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ':

לא קיצצנו לדרוזים.

נאור שירי (יש עתיד):

לא העברת תקציב, בגלל זה לא קוצץ.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא העברתם, אין במה לקצץ, אין תוכנית.

היו"ר משה גפני :

אני מודה לך על זה שבאת.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

אני רוצה להודות לך על שני דברים.

היו"ר משה גפני :

אני מודה לך על זה, אני מתנצל על הצעקות שהיו.

נעמה לזימי (העבודה) :

אנחנו מתנצלים על ההפקרות של כל אזרחי המדינה.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

אני רוצה להודות ליושב ראש הוועדה על הדיון.

נעמה לזימי (העבודה) :

איזה ניתוק. על מה אתה מודה?

נאור שירי (יש עתיד) :

בחיים לא ראיתי בן אדם כזה יהיר.

שר האוצר בצלאל סמוטריץ' :

ועל זה שהוא גרם לחברת הכנסת אורית פרקש להקשיב לרבנים ולצטט רבנים, תמשיכי כך, תודה לכולם.

נאור שירי (יש עתיד) :

אתה פשוט יהיר. אתה באווירה של סוף קורס.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

תקשיב, אתם בושה, אתם פשוט בושה.

נאור שירי (יש עתיד) :

האמת שזה פשוט בושה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

שניכם בושה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

לא, הוועדה בושה כי הוועדה לא קיימה שום דיון. הוועדה הייתה צריכה להשתלט על הדיון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

ביזיון שלא ראיתי כזה.

נאור שירי (יש עתיד):

בחיים לא ראיתי בן אדם כזה שחצן.

נעמה לזימי (העבודה):

אני לא מבינה איך אתה עומד מאחורי האיש הזה ועוד מרגיש נוח להודות לו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

פשוט תתבייש לך על מה שעשית פה היום.

אורן בוטא:

בממשלה הקודמת, להזכיר לכולכם, פיצוי האומיקרון, 12 ישיבות - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מי אתה בכלל? מה אתה עושה פה?

אורן בוטא:

12 ישיבות, שנה שלמה עד שהממשלה הקודמת הביאה פיצוי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

את מי אתה מייצג פה?

אורן בוטא:

שנה שלמה בממשלה עם שר האוצר ליברמן.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

את מי אתה מייצג?

אורן בוטא:

את תנועת העצמאים, 7,000 עצמאים, את מי אתה מייצג? איך הגעת לכנסת?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מי אתה?

אורן בוטא:

מי מאחוריך?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מי אתה?

אורן בוטא:

מי אתה?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני שאלתי אותך.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש להפסיק.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מה אתה עושה פה?

נאור שירי (יש עתיד):

לפרוטוקול הוא צריך להגיד מיהו. מי אתה?

אורן בוטא:

יושב ראש תנועת העצמאים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

כמה אנשים יש לך בתנועה?

אורן בוטא:

7,000 עצמאים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אין לך אחד בתנועה.

אורן בוטא:

מה אתה אומר?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה פעיל ליכוד שבא לפה בשם הליכוד.

אורן בוטא:

נו, דבר, דבר.

נאור שירי (יש עתיד):

איזה חצוף אתה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

איך הוא מדבר אליי ככה? מי זה בכלל? יש לי בעיה שאתה שקרן.

אורן בוטא:

אני שקרן?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אין לך תנועה ואין לך כלום ואתה לא מייצג אף אחד.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש להפסיק.

נאור שירי (יש עתיד):

אתה מוגדר יהלום? לא? אתה בטוח?

היו"ר משה גפני:

אני אוציא אותך החוצה, מספיק.

נאור שירי (יש עתיד):

הוא יהלום, הוא יוציא את כולנו החוצה.

היו"ר משה גפני:

אל תגיד לי מה לעשות. באמת ההתחצפות הזאת לחברי כנסת, מה זה? אני מודיע ואני חוזר ומודיע, משפחות החטופים יהיו מעבר לכל דיון אחר. הם יבואו לכאן, הם יקבלו רשות דיבור מתי שהם מגיעים. יש פעמים רבות שדברים שאנחנו חייבים להעביר בוועדה ומגיעים ממשפחות החטופים ואני נותן להם קודם. אם אני נתפס על זה שאת הדיון של היום אנחנו פספסנו בגלל שמשפחות החטופים בדרג הראשון והשני והשלישי באו לכאן והם רצו בהימצאות של שר האוצר כדי להגיד את הדברים שלהם, אני לוקח את זה על עצמי. אני מתנצל בפני חברי הוועדה, אבל הייתי חוזר על זה אותו דבר כמו שהיה היום.

נאור שירי (יש עתיד):

אבל הוא איחר, אתה לא צריך להתנצל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

הוא איחר 40 דקות, אתה נתת לו לאחר, אתה נתת לו להתחמק מהשאלות.

היו"ר משה גפני:

אני לא נתתי לו שום דבר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה נתת לו להתחמק.

היו"ר משה גפני:

בסדר, מספיק כבר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מה מספיק? אתה זלזלת בחברי הוועדה. אתה נתת לו להתחמק מהשאלות.

היו"ר משה גפני:

ולכן אני אחזור על מה שהיה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

חצוף.

נאור שירי (יש עתיד):

הוא דיבר על השר, לא עליך.

נאור שירי (יש עתיד):

באמת, 40 דקות אנחנו יושבים ומחכים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה נתת לו לאחר, אתה נתת לו לעשות את הקרקס הזה.

היו"ר משה גפני:

מאיפה אתה יודע את זה? למה אתה אומר את זה? אני נתתי לו - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אם הוא איחר 40 דקות היית צריך להשאיר אותו 40 דקות.

נאור שירי (יש עתיד):

בגלל שלא היית בצבא אין לך הערכה לזמנים.

היו"ר משה גפני:

ולכן אני חוזר ואומר, הורי החטופים, משפחות החטופים, הם כאן בוועדה הזאת בדרגה הראשונה. בוועדות אחרות הוציאו מהישיבה משפחות חטופים, אני לא. הם יהיו אצלי - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

רק רוטמן הוציא. רוטמן המופרע הוציא.

היו"ר משה גפני:

אני לא הוצאתי אף פעם.

קרן לוי:

אדוני היושב ראש, אפשר אולי להעלות את הסקירה כחומר רקע לוועדה? הייתה אמורה להיות פה סקירה, שזה בסדר גמור שתעדפת את משפחות החטופים, אני מסכימה איתך במאה אחוז, אבל אם הייתה אמורה להיות סקירה תעלו אותה כחומר רקע לוועדה?

נאור שירי (יש עתיד):

לא, צריך להיות פה דיון נוסף עם שר האוצר שיבוא ויסקור.

קרן לוי:

כדי שלפחות נראה עם איזה נתונים התכוון השר להגיע ואז נוכל להיות מוכנים יותר לפגישה הבאה.

היו"ר משה גפני:

מאה אחוז.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

הוא מפחד לענות על השאלות. מה, אתה לא יודע שהוא פוחד לענות על השאלות?

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:12.